

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh požehnává.”
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 15.

Saturday April 9, 1988 (Sobota 9. 4. 1988)

PŘED 140 ROKY ODPOVĚDĚL FR. PALACKÝ SNĚMU VE FRANKFURTU SVÉ ROZHODNÉ „NE!”

V roce 1848 začalo v Německu hnutí za jeho sjednocení v tom smyslu, aby místo dosavadního spolku knížat vznikl svaz německých států a došlo konečně k sjednocení německého národa. Říšští Němci chtěli, aby v tom svazu byly také všechny země rakouské mimo Halič, tudíž celé dnešní Rakousko, Čechy, Morava a Slezsko. Přípravy k tomuto sjednocení měl řídit výbor padesáti mužů na sněmu ve Frankfurtu, kde hnutí vzniklo. - Za Čechy byl do něho pozván známý dějepisec českého království Fr. Palacký, který však nebyl ani chvíli na váhách a hned poslal do Frankfurtu zamítavou odpověď, z níž přinášíme čtenářům H.N. nejdůležitější část.

Dne 11. dubna roku 1848 odpovéděl Frant. Palacký jménem české delegace odmítavě parlamentu frankfurtskému na vyzvání, aby Češi svou aktivitou umožnili další vývoj věcí německých. V odpovědi praví:

Dopis dne 6. dubna t.l., kterýmžto jste mi, vysoce vážení pánové! prokázali čest, že jste mne pozvali do Frankfurtu, abych se účastnil jednání Vašich, hlavně směřujících k tomu, aby co nejrychleji svolán byl německý parlament, - nyní právě mne poštou došel. S radostným překvapením shledal jsem v tom plné a platné svědectví důvěry, kterou nejznamenitější mužové říše německé ve smýšlení mé pokládali nepřestávají.

S upřímným citem vděčnosti v tom uznáváje vznešenou vlídnost a spravedlnost výtečného shromáždění tohoto, vidím se proto tím více býti povinen odpovéděti jemu s otevřenou důvěrou, přímo i bez ukrývání. Na pozvání Vaše, pánové! nemohu ani sám osobou svou přijít, ani na místě svém odeslati jiného „bezpečného vlastence...”

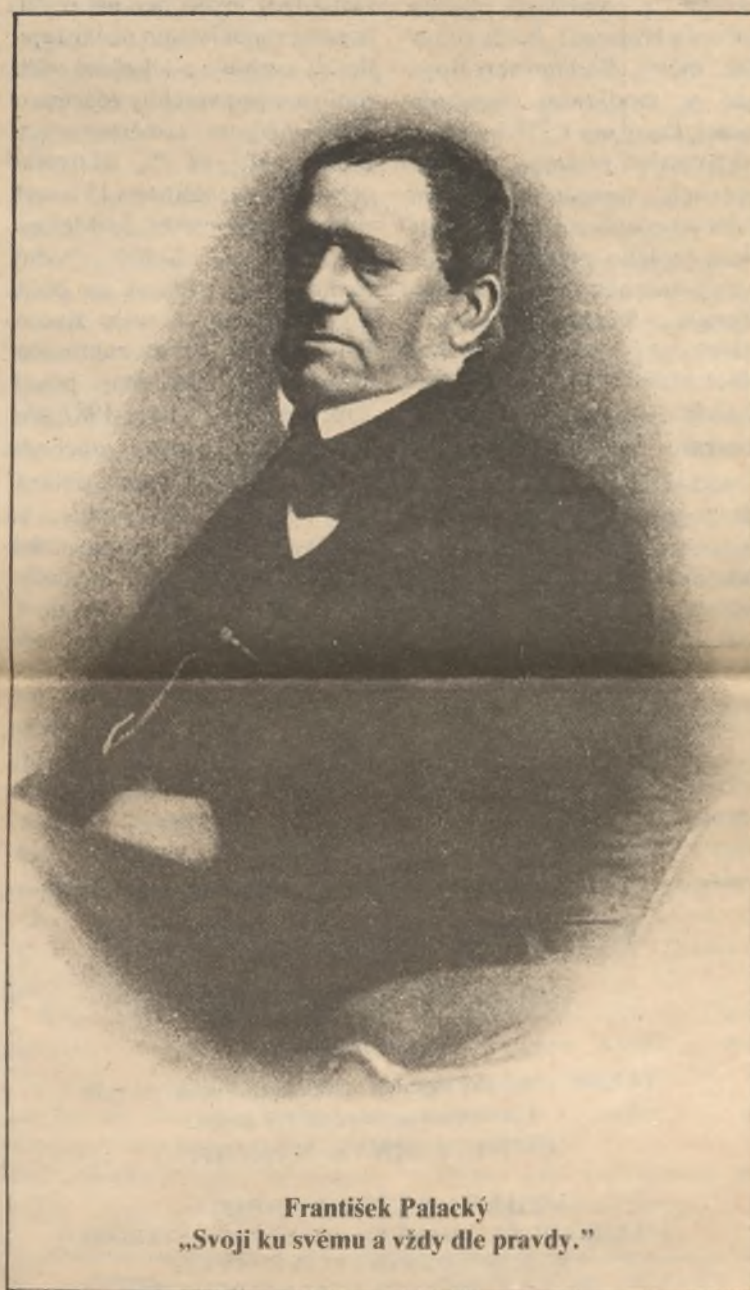
Účel Vašeho shromáždění jest, na místě dosavadního svazku knížat postaviti svazek německého národa, národ

německý uvéstí ve skutečnou jednotu, utužiti cit německé národnosti a tímto způsobem rozmnožiti moc a sílu říše německé. Jakkoli tímto snažení... a právě proto, že je tím, nemohu nikterak účastniti se v něm. Já nejsem Němec... Jsem Čech rodu slovanského i se vším tím nemnohým, co mám i co mohu, oddal jsem se zcela i navždy ve službu svému národu. Tento národ malý sice jest, ale odjakživa zvláštní a sám o sobě stávající; panovníci jeho účastnili se od věků ve svazku knížat německých, ale národ sebe sám nikdy k národu německému nepočítal, aniž také od jiných po všecka století kdy k němu byl počítán... Celému světu jest povědomé, že císařové němečtí, co se jich hodností týče, odjakživa s národem českým ani dost málo činili neměli, že jim v Čechách ani nad Čechy nepřislušela moc ani zákonodárni ani soudní ani exekutivní; že nikdy neměli práva vybírati ze země vojsko neb jaké regalie, že země česká spolu se svými korunními zeměmi nepočítala se k žádnému z někdejších desíti krajů německých, že příslušenství k říšskému soudu komornímu nikdy se na ni nevztahovalo atd., že tudíž celé dosavadní

spojení země české s říší německou pokládáno a považováno býti musí nikoli za svazek národu s národem, ale za svazek panovníka s panovníkem. Ale žádá-li kdo, aby nad tento dosavadní svazek mezi knížaty nyní spojil se národ český sám s národem německým, jest aspoň toto vždy požadavek nový, nemající žádného historického základu právního, jemuž já o své osobě hověti oprávněna se necítím, pokud neobdržím k tomu výslovného a platného mandátu.

Druhá příčina, která mi brání porad Vašich býti účasten, jest, že podle všeho toho, co posud o záměrech a úmyslech Vašich veřejně se prohlásilo, nevyhnutelně směřovati chcete i budete k tomu, abyste navždy zemdleli, ba nemožným učinili Rakousko co říši samostatnou, jejížto zachování, celost i upevnění jest a býti musí věcí velikou i důležitou netoliko národu mého, ale celé Evropy, ano lidskosti a vzdělanosti samé... Zajisté, kdyby státu rakouského nebylo, musili bychom v interese Evropy, ba humanity samé přičiniti se co nejdříve, aby se utvořil.

Ale proč viděli jsme tento stát, jenž od přírody a historie povolán jest, býti záštitou a strážcem Evropy před asiatskými živly všelikého způsobu - proč viděli jsme jej v kritickém okamžení bez pomoci a skoro bez rady před návalem bouře nastávající? - Proto, že v nešťastném zaslepení již od dávna sám nepoznával skutečného právního i mravního základu jsoucnosti své a jej zapíral: základní totiž pravidlo, aby všechny pod žezlem jeho sjednocené národnosti i všechna vyznání víry požívaly vespolek úplné rovnosti práva a vážnosti. Právo národa jesti skutečné právo přírody; žádný národ na zemi nemá práva žádati, aby k jeho prospěchu soused jeho sebe sám

František Palacký
„Svoji ku svému a vždy dle pravdy.”

obětoval, žádný není povinen pro dobro souseda svého sebe sám zapřítí neb obětovati. Příroda nezná žádných ani panujících ani služebních národů. Má-li svazek, který spojuje více rozličných národů v jeden politický celek, býti pevný a trvanlivý, nesmí žádný národ míti příčiny, obávati se, že tímto spojením přijde o některý z nejdražších statků svých, naopak; každý musí míti jistou naději, že v ústředí moci nalezne ochranu i záštitu před možnými přechvaty sousedů přes čáru rovnosti;

potom se také každý přičiní opatřiti ústřední tuto moc silou takovou, aby dotčenou ochranu mohla s prospěchem vykonávati. Jsem přesvědčen, že ani ještě nyní v říši rakouské není pozdě, aby základní toto pravidlo spravedlnosti, tato sacra ancora (posvátná kotva) ve hrozícím utonutí lodí prohlásilo se zjevně a upřímně, a provedeno bylo spolu ve všem důrazně: však ale každé okamžení jesti drahé; kých se s tím pro Bůh již ani hodinu déle neváhá...

Sloupek informací

tentokrát - pro změnu -
o jedné - málo známé št'astné zemi v Asii,
jejíž obyvatelé zrovna št'astní nejsou
a většinou se dosud každodenně jen nudí.

Malá bohatá země sultanátu Brunei na ostrově Borneo ve velkých Sundách

Víte, kde je stát Brunei? Leží na severním cípu rovníkového ostrova Borneo v Indonézii. Jeho mladý, na Západě vychovaný a vzdělaný sultán, jménem Hassanal, bydlí v hlavním městě Bandar-Seri-Begawan v moderním, luxusním paláci, který má 1,788 místností vykládaných mramorem a pozlacených skutečným zlatem. Další jeho unikátní charakteristikou je jeho poloha: je postaven pouze několik set metrů od džungle. Sultán Hassanal (který dal plukovníku Northovi deset milionů na potřeby protisandinistickým partyzánům kontras v Nikragavě, když US kongres odmítl pomáhat) - vládne zemi, velké asi jako US stát Delaware, 230,000 obyvatelům. Sultanát Brunei obdržel svou nezávislost od Anglie teprve v roce 1984. Osobní sultánův majetek je totožný se státním majetkem a odhaduje se na 25 bilionů dolarů. Americký magazín „Fortune“ jej považuje za nejbohatšího člověka na světě. Zdrojem bohatství Brunei jsou bohatá ložiska ropy objevená už

v roce 1929. Tato ložiska však nejsou nevyčerpatelná; podle odborných odhadů se vyčerpají už asi za 20 let.

Národní důchod „na hlavu“ činí ročně 22,000 dolarů; je vůbec jeden z nejvyšších na světě. Daně tam nikdo nemusí platit, nezaměstnanost tam neexistuje, školní výchova a lékařské ošetření jsou pro všechny zdarma, a všem vládním zaměstnancům, kteří tvoří 48 % aktivního obyvatelstva, vláda po 15 letech služby zaplatí cestu do Mekky, kam se má každý zbožný mohamedán odebrat na pout' aspoň jednou ve svém životě. Brunei nemá žádný zahraniční dluh, inflaci tam mají pouze tříprocentní a v roce 1987 přebytek zahraničního obchodu dosáhl výše 1.75 bilionu dolarů. Obyvatelstvo se podílí na bohatství země; výjimku však činí 10 % tamního čínského obyvatelstva, které je menšinou, a kterému je stále odmítána bruneiská národnost, ačkoliv tato čínská menšina má výlučně sama ve svých rukou všechnen zahraniční obchod, který obstarává zemi téměř všechny životní potřeby. Návštěvníci říkají, že - s výjimkou sul-

tánského paláce a Omarovy mešity s pozlacenými kopulemi v hlavním městě - bohatství země není navenek vůbec viditelné. Tak např. více než polovina z 56 tisíc obyvatel hlavního města žije nadále ve starých dřevěných chatrčích, pokrytých vlnivě prohýbaným plechem, postavených na dřevěných kůlech, zaražených v temných vodách tamní řeky, na jejichž březích město bylo postaveno. Každá tamní rodina však vlastní své „hi-fi“ a své „video“. Majitelé prý odmítají opustit své chatrče, ačkoliv jim sultán nabídl postavit pro každého moderní byt. Kamile se vyjde z hlavního města, všude je hustá džungle se svými tropickými stromy, keži, květy, vůněmi, vlhkostí a horkem, s povykem ropuch a papoušků, a s potomky Dayaků, kteří ještě před nedávnem usekávali hlavy zajatým nepřátelům a příslušníkům jiných kmenů.

Sultán Hassanal se rozhodl převést rychle svou primitivní a zaostalou zemi do konce moderního 20. století. Jeho ultramoderní, přepychový palác stál 400 milionů dolarů. Vedle hlavního města přímo v džungli dal zbudovat moderní letiště, kde mohou současně přistávat dva Boeingy 747 a jeden Airbus. V rozvojové pětiletce 1986-90 mají být po celé zemi zbudovány potřebné sjízdné cesty a postaveny školy a nemocnice. Dříve byl Hassanal považován za zhyčkané dítě a světáka, který stále jezdil do Paříže, Londýna a Singapuru za zábavou. Ačkoliv teoreticky byl na trůně od svého 21. roku - (dnes mu je 41 let) - všechnu vládu vykonával absolutisticky jeho otec. Po jeho smrti v září 1986 se však sám ujal vlády s veškerou energií a vážností. Vyvaroval se omylu Abou Dhabi a Kuwaitu, které vesele utrácejí výtěžky ze své olejové těžby, a které nebudou mít nic, až se jejich olejová pole - také asi za 20 let - vyčerpají. Hassanal měl ideu investovat výtěžek z těžby a prodeje kvalitní nafty své země v cizích zemích. Zůstává přísně střeženým tajemstvím, kolik Brunei už investoval v cizině; znalci však myslí, že má v cizině vloženo a investováno na 20 bilionů dolarů. Podle odborného mínění Brunei bude moci dále žít z těchto svých investic i potom, až se jeho olejová pole vyčerpají.

Sultán Hassanal si vládne v Brunei zcela absolutisticky, ale osvěceně pečuje o pokrok a blaho svého lidu

Brunei je absolutní monarchii. Sultán tam vládne sám, stejně jako to činili všichni jeho předchůdci v posledních 500

letech; tehdy však pod jejich svrchovanost náležely celé Borneo a Singapur. Budova parlamentu sice existuje, avšak od roku 1962 zůstává zavřena. Tehdy byl totiž vyhlášen výjimečný stav, protože byl učiněn pokus o vzpouru proti monarchii. Tento výjimečný stav zůstává stále v platnosti. Nedávno bylo dovoleno utvoření dvou politických stran, avšak obyvatelstvo o ně dosud jeví jen nepatrný zájem. Sultán Hassanal je zároveň ministerským předsedou a ministrem obrany, jeho bratr Mohammed je ministrem zahraničí a mladší bratr Jefri je ministrem financí. Také ostatních 16 ministrů bylo jmenováno jeho milostí - sultánem. Předpokládá se sice, že v rozvětvené sultánově rodině existují různé zájmové proudy, a že tam dochází i k neshodám a třenicím; nikdo však s určitostí neví, co se za mřížemi paláce děje.

Do Sheraton hotelu v hlavním městě přicházejí z ciziny obchodníci, kteří nabízejí sultánu na prodej diamanty, zlaté šperky, moderní přepychová auta a různé nejmodernější elektronické vymoženosti; sultán si sice potrpí na přepychu a na moderní vymoženost západní civilizace, avšak nekupuje slepě všechno, co se mu nabídne; inteligentně zkoumá užitečnost nabízených věcí a pak si vybere to, co se mu nejlépe hodí.

□
Přes všechno hmotné zabezpečení se zvláště mládež v Brunei nudí, žije bez radosti a nemá se pro co nadchnout

Sultán je zároveň vrchní náboženskou autoritou v zemi. Sice se snaží ukázat, že je dobrým mohamedánem, avšak nic

nechce mít společného s „moderním“ mohamedánským fundamentalismem, kterého se obává „jako moru“, stejně jako komunismu.

Podle mohamedánského zvyku je v celé zemi prodej alkoholických nápojů zakázán; neusekávají se už však ruce zlodějům a nikdo není veřejně mrskán důtkami. Hassanal je považován za „umírněného“ v muslimských náboženských praktikách. Protestoval například proti oddělení mužů od žen při tradičním defilé, uspořádaném na počest Mohamedova narození. Také naprosto zamítl praktiku, aby ženy chodily na veřejnosti zahaleny od hlavy až k patě v tradičním muslimském čadaru. Nic také nenamítá proti zvyku bohatších Bruneiců, udělat si dovolenou právě v měsíci ramadanu a odejet do ciziny, aby se vyhnuli velkému postu předepsanému koránem každému mohamedánovi. Sultán si také často jako soukromá osoba zajede do Paříže či do Londýna pouze proto, aby se doma nemusil nudit mohamedánským rigorismem, který zakazuje mnohé zábavy a zábavní podniky běžné na Západě.

Mládež, která tvoří 47 % všeho obyvatelstva, se po škole celé odpoledne nudí, protože nemá co dělat a mohamedánský rigorismus se dosud nepostaral o její zábavu a sport. Dlouhé melancholické večery si pak dnešní bruneiská mládež zkracuje pouze poslechem transistorů, magnetofonových pásek a videem.

Obyvatelům Brunei tedy hmotně nechybí nic, avšak kvůli mohamedánským zvykům je tamní život poněkud nudný, bez radosti a málo zajímavý.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, IL. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

April 9, 1988 — Vol. XIII. No. 15.

DO ČESKOSLOVENSKA v r. 1988

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku 12. a 26. května, 9. a 23. června, 7. a 21. července, 4. a 18. srpna, 5. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu, který může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek jsou stejné jako minulý rok. Do Prahy a Bratislavy z Chicaga \$733.00 do konce května a po 15. září; po 1. červnu \$873. Z New Yorku \$623.00 a \$763. Velmi výhodné ceny letenek do Vídně - \$592.00 až \$682.00

Návštěvy příbuzných a známých z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Vyřizujeme zasílání peněžních darů na cestování pro čs. občany do USA a západních států. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Rovněž vyřizujeme zasílání balíků do Československa.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

Karel Kryl na severoamerickém kontinentě

Karel Kryl je naprosto ojedinělou osobností v naší kultuře. Basník, zpěvák, muzikant, výtvarník, novinář. Jeden z českých spisovatelů, žijících v USA jej označil za „renesančního člověka“. A něco na tomto výroku je.

Jeho poezie se pohybuje ve velmi široké škále: od něžné milostné lyriky přes současné hořké balady až po rimbaudovskou tvorbu. Pro svou zpěváckou výmluvnost býval označován za českého Boba Dylana. Ale není to výstižné. Kryl je prostě náš Kryl, a je nezaměnitelný. Jeho výtvarný projev není příznačný jemností kresby, ale pevnou rukou keramika s náznakem údivu nad nesmyslností každodennosti. Je však ještě jeden rys Karla Kryla, který bývá opomíjen. A to je - komu vlastně Kryl patří. Myslím generačně.

Objevil se na českých scénách začátkem 60. let a rázem si získal jak mladou, tak i střední generaci. Když pak v roce 1969 vydal brněnský Panthoň jeho první LP desku „Bratříčku, zavírej vrátka“, stal se miláčkem všech. Jeho písně - balady totiž říkaly hluboké a smutné pocity celého národa. A nejen to. Nasledovala ho řada textarů,

autorů a zpěváků - nikdy však nedosáhli mistrovství protagonisty. Kryl zůstal ojedinělým.

Po svém odchodu na Západ vydal řadu nových gramofonových desek a několik knížek poezie. Velký dojem na mne udělala jeho deska „Rakovina“. Slyšela jsem ji začátkem 70. let v jednom pražském bytě, uprostřed přátel, stejně zraněných dobou, jako já. A byl to zase náš Kryl. On i my jsme o něco zestárlí, ale spolu s námi Kryla tenkrát poslouchali lidé o 10 let mladší. I pro ně znamenal Kryl to samé, co pro nás. Byl našim mluvčím.

Před dvěma lety jsem se ptala nově uprchlých v jednom evropském táboře, koho znali z českých lidí, žijících v exilu. Všichni vyslovovali jedno jméno na prvním místě a s naprostou jistotou; Karel Kryl. Když jsem o

tom s K. Krylem mluvila, přiznal, že dostává z Československa mnoho telefonátů, že mladí lidé si jeho písně nahrávají, zpívají - a často jsou za svůj zpěv je ho písní i pronásledováni. Jeho hudební pořad na rozhlasových vlnách Svobodné Evropy je dnes mládeži nejposlouchanější. Co řekne Karel Kryl, tomu mládež doma věří. Má to, čemu se tady říká „credit“. Vloni jsem se ptala Karla, jak bude trávit vánoce. Odpověděl mi, že přece jede do uprchlických táborů dělat koncerty. Říkal to se samozřejmostí člověka, pro kterého právě tyto lidé mají větší hodnotu než jeho, v klidu strávený čas u štedrovečerního stolu a u stromečku.

Karel Kryl již započal své letošní úspěšné turné po severoamerickém kontinentě.

Bude mít řadu koncertů v Kanadě i USA.

Pokud jste Karla Kryla znali a milovali už předtím, jistě přijdete. Pokud je pro vás dosud „zemí neznámou“, pak vás na jeho koncerty obzvláště zveme. Abyste viděli a pochopili co se stalo a jak tomu bylo v Československu v letech šedesátých; abyste se přiblížili pocítím současné generace, která tam žije. Kryl - ač již dvacet let v exilu - nám o této rodné zemi dokáže stále říct mnoho.

Retka

KLUB DOMOV Z NSČK

koná svou výroční schůzi v pondělí 11. dubna 1988 v 7:00 hod. večer.

v budově Mid-America Savings, 5900 Cermak Rd., Cicero.

Na programu: Duchovní promluva Otce Vojtěcha
Naše celoroční činnost

Prosíme o dochvilnost a hojnou účast. Bud'te tak hodní a přived'te mezi nás své známé, o kterých se domníváte, že mají zájem o činnost naší zdejší křesťanské větve.

Otec Vojtěch Vít, OSB
duchovní rádce
Ludvík Pospíchal, předseda
Františka Uhlířová,
tajemnice
Anna Rysavá, pokladní

Československá společnost pro vědy a umění odbočka Chicago

Vás zve na

KULTURNÍ VEČÍREK
v pátek 15. dubna 1988
v Mid America Federal Savings
5900 West Cermak Rd., Cicero, Ill.
7:00 P.M. členská schůze
7:30 P.M. česká přednáška
Frant. Hrachovský - Lidová píseň v rámci folkloru

Dr. Edyard Dvořák, předseda
Z.P.Brandler, tajemník

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukrovi
- Velmi chutné máslové housky a strůdl

5832 W. Cermak Rd., Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

ADMS ENTERPRICES RESIDENTIAL COMMERCIAL CONTRACTOR

GENERAL CARPENTRY WORK * CONCRETE
TUCK POINTING * KITCHEN * BATHROOMS
REC. ROOM * ROOFING * SIDING
CEILING FLOORS * WALLS TILE * PAINTING
PLASTERING * OAK FLOOR SANDING

JOHN BOSELA ☎ 620-8110 or PAGE 719-4040

Jediný koncert KARLA KRYLA

v Chicagu a okolí

pořádá

Klub Domov z NSČK

v neděli 1. května 1988

přesně ve 2:30 hod. odpoledne

v divadelním sále chicagského „Velehradu“

(2657-59 S. Lawndale Ave.)

Pro své letošní turné po Kanadě a Americe připravil Karel Kryl zcela nový program z písniček, jak pro starší, mladší, tak i ty nejmladší generace.

Před koncertem ve 12 hod. v poledne budou podávány chutné občedy a bude se čepovat u zásobeného baru.

Po koncertě bude taneční a přátelská veselice na rozloučenou s první budovou chicagského Velehradu, který se stěhuje do Cicera.

K tanci a poslechu bude vyhrávat
MICHAL PLESKA z Cicera.

Dar v předprodeji \$9.00
u pokladny v den koncertu \$10.00

Lístky k dostání u F. Pancnera v Berwynu, v redakci Hlasu národa 2657-59 So. Lawndale Ave., v úředních hodinách od 12:00 hod. v poledne do 8:00 P.M. a členů Klubu Domov. O informace volejte na 762-2044.

PO PRVÉ V
CLEVELANDU

ČESKÁ TRAMPSKÁ KAPELA
Z TORONTA

22. DUBNA 1988
ČESKÁ SÍŇ KARLÍN
5304 FLEET AVE.

VSTUPNÉ \$ 6.00
ZAČÁTEK 8:00PM - 1:00 AM

Reservace a předprodej vstupenek na tel. č. 835-4092 (V. Lich)

749-7457 Jindřich Němec
JOE KOČAB
833-4760

DOBA VELIKONOČNÍ

DRUHÁ NEDELE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, děkujeme ti, že se o těchto velikonočních — naše víra znovu rozhořela, — a prosíme tě: — Opatruj v nás tento svůj dar, — at' všichni stále hlouběji chápeme, — že jsme nebyli pokřtěni vodou, ale Duchem svatým, — a že krev, kterou jsme byli vykoupeni, — je krev tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, — který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje — po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 4, 32-35)

Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neřikal o ničem se svého majetku, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné. — Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spočívala velká milost.

A tak nikdo u nich neřekl v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to strážně přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA (1 Jan 5, 1-6)

Milovaní! Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiáš, je narozen z Boha; každý kdo miluje otce, miluje i toho, komu on dal život. Podle toho můžeme poznat, že milujeme Boží děti: když milujeme Boha a plníme jeho přikázání. Láska k Bohu záleží v tom, že zachováváme jeho přikázání.

Jeho přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, vítězí nad světem. A nad světem zvíťazilo právě toto: naše víra. Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?

Ježíš Kristus je ten, který přišel skrze vodu a krev; nejen s vodou, ale s vodou a krví. A to dosvědčuje Duch, protože Duch je pravda.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 20, 19-31)

Večer toho dne — prvního po sobotě — když byli učedníci ze strachu před lidy shromáždění za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám." Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpustěny, komu je neodpustíte, tomu odpustěny nejsou."

Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu řekli: "Viděli jsme Pána."

Odpověděl jim: "Dokud nevidím na jeho ruce stopy po hřebecích a dokud nevlořím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím."

Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se do prostřed a řekl: "Pokoj vám." Potom řekl Tomášovi: "Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuješ a věříš!"

Tomáš mu odpověděl: "Můj Pán a můj Bůh."

Ježíš mu řekl: "Ze jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili."

Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Otec Jiří Novotný, S.J.
Český misijní dům v Montreálu

DRUHÁ NEDELE VELIKONOČNÍ

10. dubna 1988

1. čtení: Ac., 4, 32-35

Jedna mysl a jedno srdce

V druhé a čtvrté kapitole Skutků apoštolských najdeme krátkou charakteristiku života první církve v Jerusalemě. Tento popis dělá dojem, jako by se byly navrátily časy života v ráji. Jedna modlitba a láska. Věřící chodí hromadně do židovského chrámu na modlitbu a doma lámou chléb. Mají všechno společné.

První křesťané chtěli zřejmě rozšířit na celou církev ten způsob života, který Kristus Pán vedl se svými apoštolů. Tam společná pokladna byla v jedné ruce, nevadí že Jidášových. Podle toho se zdá, že nikdo jiný se o materiální věci nestaral. Ženy je doprovázely a sloužily jim ze svého jmění. Následování příkladu Krista Pána bylo první odpovědí na hledání a znalost evangelia, podle kterého se mělo žít. „Blážení chudí duchem.“ Přitom se snad trochu zapomnělo na lidskou přirozenost, protože chudí v obci nezmizeli. Víme, že Pavel sbíral po Malé Asii a po Řecku dary pro chudé Jerusalema a přinášel je tam. Ale ideál byl veliký.

Apoštolé svědčili, vypravovali o zjevení Páně po zmrtvýchvstání. Tak utvrzovali věřící v jejich víře. Apoštolé právě pro svou blízkost k Pánu a pro poslání, kterého se jim od něho dostalo, měli velkou autoritu. Prodaný majetek se shromažďoval u jejich nohou a oni jej pak rozdávali podle potřeby jednotlivcům. V jejich příkladu se shlédly některé moderní sociální skupiny, ale nedovedly mu dát týž duchovní podklad, odtud ty výsledky.

2. čtení: 1. Jan., 5, 1-6

Kdo mne miluje, zachovává moje přikázání

Epištola Janova nám vysvětluje, jakým duchem žily prvokřesťanské církevní obce. Kristus Pán přišel od Boha, aby nám ukázal jeho otcovskou lásku. Tato láska pak vzbuzuje lásku věřících nejen k Otci, nýbrž i k tomu, kterého on poslal na svět.

Kdo miluje Boha, zachovává jeho přikázání. Touto větou je vyjádřena podstata křesťanství. Je to náboženství ne nějakých povinných obětí, ani ne v prvé

radě nějakých vysokých mravních ideálů, nýbrž osobního vztahu k Bohu, ze kterého pak i ty oběti i ten mravní ideál docela přirozeně vyplývají. I křesťan zachovává přikázání, která byla určena Starému zákonu, jenže křesťan je zachovává ne proto, že byla napsána prstem Božím na kamenné desky, nýbrž protože se chce zalíbit svému nebeskému Otci, kterého miluje a o kterém ví, že i On ho miluje a to láskou nekonečnou.

Jeho přikázání nejsou těžká. Naše pokolení by se tomuto výroku asi trochu divilo, protože se často vyčítá, že mravní požadavky křesťanství jsou v dnešní době neproveditelné. Ale pro Jana, pro člověka, který svého Boha miluje, tyto požadavky těžké nejsou, protože láska, srdce, má jinou logiku, kterou rozum nezná.

Zmínka o příchodu Páně skrze vodu a krev je dosti nejasná a zřejmě předpokládá osobní kázání a vysvětlení apoštolovo. Jeho evangelium je plně narázek na symboly svátostí, hlavně křtu a eucharistie. I zde se snad jedná o Krista Pána jako původce křtu, když přišel vodou, a jako průvodce eucharistie, když svým prolitím krve na kříži dal možnost obnovování události, kde se krev znovu zpřítomňuje.

Svědectví Ducha je nám dnes nepochopitelné. Ale vzieme-li se do časů apoštolských, vidíme, že Duch Boží svými charismaty, o kterých píše Pavel ke Korint'ánům, se projevovalo způsobem takřka hmatatelným, takže jeho svědectví bylo jakoby zakořeněno v duši každého křesťana a nikdo nemusel svého bližního poučovat.

Evangelium: Jan 20, 19-31

Nevěřící Tomáš

Evangelium o nevěřícím Tomáši se tradičně čte na druhou neděli velikonoční a v byzantském obrádu se tato neděle docela jmenuje nedělí Tomášovou nebo antipaschou, protějskem velikonoce.

Scéna při své prostotě je nabitá napětím. Z jedné strany

slovo o zavřených dveřích ukazuje na stísněnou atmosféru, kde ve strachu žili apoštolé odsouzeného a popraveného Mistra. Z druhé strany, ta lehkost, se kterou Pán se objevuje a ta velká moc odpouštění hříchů, kterou uděluje. Vždyť Pánu samému vyčítali: „Kdo může odpouštět hříchy, ne-li sám Bůh?“

Otázka přijetí Ducha svatého poněkud zarážela některé vykladače Písma. Dostali apoštolé dar Ducha svatého až na letnici, anebo již v samý den zmrtvýchvstání? „Neodejdu-li Utěšitel nepřijde k vám.“ Bůh je jeden, jako jeden se chce ukazovat. Až když skončil pozemský život druhé božské osoby Syna, ukázalo se působení osoby třetí, Ducha svatého. Odpoledne na velikonoce přijali apoštolé Ducha svatého jakýmsi soukromým způsobem, vždyť Kristus Pán se jim ještě nějakou dobu objevoval a dá se pochybovat, že by svého daru odpouštění hříchů byli užili před letnicemi. A na letnici se Duch svatý objevuje ve vši plnosti a síle a dává apoštolům, a pak také věřícím, odvahy, která jim odejme veškerý strach před lidmi.

Tomášova nevěra je ovšem velmi relativní. Jedná se spíš o rozumný skeptický postoj než o odmítnutí víry. Apoštol se dal velmi rád přesvědčit, aby mohl okamžitě vyznat svou víru. Evangelista chce zdůraznit, že svědectví o zmrtvýchvstání nebylo vymyšleno apoštolů a že naopak apoštolé se k němu stavěli liknavě až skepticky, že jejich víra nebyla nějak důvěřivá, nýbrž naopak velmi rozumná a promyšlená. Tím silnější se pak stala po této události a stala se v nich neochvějnou. Žádné nebezpečí je neodradilo od toho, aby nehlásali evangelium s odvahou všemu stvoření. Tak i naše víra zůstane vždy vírou, její tajemství neodhalil ještě žádný ani nejučenější teolog, ale víra jako taková má svůj rozumný základ a proto ještě dnes věříme tomu, čemu apoštolé učili před dvaceti věky.

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spoléhavě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zarídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:

LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář

☎ (312) 354-7707 večer domů

Prosíme, oznámte nám včas změnu své adresy

Z ČINNOSTI RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA

RUDOLF FRAŠTACKÝ

V sobotu 19. marca zomrel v Toronte Rudolf Fraštacký, bývalý podpredseda Zboru povereníkov v rokoch 1946 a 47, v exile predseda zastupiteľstva Rady svobodného Československa.

Zosnulý sa narodil 11. februára 1912 v Mošovciach v Turci, kde rodina mala hospodárstvo s mlynom. Študoval na obchodnej akademii v Tur. sv. Martine a po maturite sa zapísal na Vysokú obchodnú školu v Bratislave. V kritických rokoch 1937 a 38 bol osobným tajomníkom agrárneho poslanca a predsedu Svazu roľníckych vzájomných pokladníc Janka Ursínyho. Už vtedy sa zapojil do verejného života, do hnutia roľníckeho dorostu agrarnej strany.

Frašťacký hral mimoriadny zástoj v ilegálnej činnosti na Slovensku za druhej svetovej vojny. Patril do veľkej ilegálnej skupiny Flóra a sprostredkoval odkazy a memorandá do Švajčiarska, odkiaľ prostredníctvom vyslanca Jaroslava Kopeckého sa dostávaly do Londýna. Túto činnosť konal niekoľko rokov s ohrozením vlastného života pod krytím menom Frey. On to bol, čo priniesol posledné vzkazy podplukovníkovi Goliénovi do Banskej Bystrice pred vypuknutím Slovenského národného povstania. V septembri roku 1945 pri prvej rekonštrukcii Zboru povereníkov prevzal poverenie výživy, teda jeden z najťažších rezortov na vojnu zničenom Slovensku, kde sa jeho odborné hospodárske skusenosti a znalosti dobre odvedčili. V hospodárskej politike stál pod vplyvom známeho slovenského národohospodára Dr. Petra Zat'ku.

Po voľbách v roku 1946 prevzal funkciu podpredsedu Zboru povereníkov, kde musel zväzovať ťažké zápasy s predsedom Zboru, ktorým bol Dr. Gustáv Husák. Preto za slovenskej krízy na jeseň 1947 komunisti jeho účasť v novom Zbore povereníkov vetovali. Rudolf Fraštacký bol poslancom československého parlamentu. Po komunistickom puči, ohrozený na slobode, sa pobral do exilu. Proti nikomu z predstaviteľov Demokratickej strany sa nenávisť komunistov a snáh po pomste neobratila tak výrazne ako proti nemu. Po odchode do exilu ho krátko potom nasledovala aj manželka Vierka,

rodená Orsághová, s malou dcérkou L'upkou. V exile sa Fraštacký usadil v Toronte, kde Rudko vybudoval bankovní podnik Metropolitan Trust Company, ktorý viedol dlhé roky a pri ňom založil firmu pre medzinárodné investície v Kanade. Túto firmu po odchode z peňažného ústavu osamostatnil a spolu so synom Fedorom riadil až do svojej smrti. Okrem hospodárskej práce zapojil sa do práce medzi krajanmi a exulantmi. Pracoval v Československom združení v Kanade, ktoré ho poctilo čestným členstvom, v Masarykovom ústave, kde pomáhal zvelebovať jeho majetok a za zásluhy ho zvolili za čestného predsedu. Bol členom Československej spoločnosti pre vedy a umenie. Jeho politická činnosť sa však rozvinula na pôde Rady slobodného Československa, kde bral účasť od založenia v roku 1949 a kde v roku 1974 ho zvolili za predsedu zastupiteľstva, ktorú funkciu zastával do svojej smrti. Vyznamenal sa tiež na poli spoločenskom a cirkevnom. Bol členom Rádu maltézskych rytierov.

Rudko Fraštacký venoval svoje sily aj Stálej konferencii slovenských demokratických exulantov, ktorú pomáhal založiť v roku 1962 a kde po smrti Dr. Jozefa Lettricha a Dr. Fedora Modžu zastával vedúcu funkciu. Staral sa o finančné zaistenie časopisu konferencie Našich snáh.

Rudko Fraštacký bol odchovancom československej humanitnej demokracie. Jeho demokratické povedomie sa uplatňovalo vo vlastnej rodine. Rozklad republiky v roku 1939 pocíťoval veľmi bolestne. Preto hneď od začiatku sa zapojil do ilegálnej činnosti. To ho po skončení druhej svetovej vojny predurčilo k tomu, aby pomáhal obnovovať demokratické tradície v národe. Jeho postoj ku komunizmu a k pre-

hmatom jeho predstaviteľov na Slovensku bol neobyčajne vyhranený. Rudko v ťažkom zápase o záchranu demokracie v obnovenej republike v rokoch 1945 až 50 čestne obstál.

V exile v práci na obnovu demokracie a nezávislosti spoločného štátu Slovákov a Čechov, podľa zásady rovný s rovným, pokračoval. Snažil sa o rozšírenie spolupráce s predstaviteľmi iných stredo- a východoeurópskych národov, ktoré zdieľajú rovnaký osud marxistického útlaku ako Slováci a Česi. Zvláštne vyhlásenie polskej vlády v exile a Rady slobodného Československa, ktoré doporučuje užšiu spoluprácu týchto troch stredoeurópskych národov, nese aj jeho podpis.

Zanechal manželku Vierku, dcérku L'ubku a synov Fedora a Miška. Jeho pamiatka zostane trvale medzi nami.

Zomrel predseda Svetového kongresu Slovákov

V stredu 23. marca náhle a nečakane zomrel v Toronte predseda Svetového kongresu Slovákov Dr. H.C. Štefan Roman, významný priemyselník slovenského pôvodu. Zosnulý pochádzal z východného Slovenska, z Trebišovského okresu. Do Kanady sa prisťahoval ako 16-ročný mladík. Prebýjal sa ťažko. Podarilo sa mu z malých úspor zakúpiť pozemky, na ktorých po druhej svetovej vojne objavili urán. Tak sa dostal k značnému majetku. Hneď po príchode do Kanady sa zapojil do práce v krajských organizáciách, najprv československých a po druhej svetovej vojne pod vplyvom separatisticky orientovaných emigrantov ze Slovenského štátu prešiel do tábora separatistov. Po obsadení Československa v roku 1968 prišla nová vlna emigrantov a to dalo podnet k založeniu celosvetovej organizácie - Svetového kongresu Slovákov, ktorá do svojho čela postavila tohoto zámožného a spoločensky vplyvného Slováka. Štefan Roman stál na čele tejto organizácie od jej vzn-

iku až doteraz. No, pre politický postoj, ktorý nová organizácia zaujala, sa mu nepodarilo v nej združiť všetky zložky v exile. Organizácia se dôsledne orientovala proti existencii spoločného štátu Slovákov a Čechov. Tak tomu bolo napriek tomu, že predseda Roman nepatril k separatistickým radikálom a nieraz za osvedčil najmä v súkromých rozhovoroch, že bol za zachovanie československého štátneho spoločenstva, v ktorom by Slováci mali rovnoprávne postavenie a mohli sa plne a slobodne vyžiť. Jeho politickým cieľom, ktorý často rozvážal aj v svojich prejavoch na kongrese organizácie bolo vytvoriť také podmienky, v ktorých by sa Slováci mohli slobodne rozhodnúť, v akom štátnom útvare chcú žiť. No, je treba ľuťovať, že toto svoje politické krédo nebol v stave presadiť na zasadaniach kongresu a tak hľadať cestu k spolupráci s bratrským českým národom, a to aj vtedy, keď doma vytvorili socialistickú federáciu. Vplyvy separatistických radikálov boli tak silné, že proti nim nebol v stave svoj názor presadiť. A tak možno len dodať, že jeho práca a materiálne prostriedky, ktoré dal k dispozícii, nepriniesly ten výsledok pre slovenskú vec aký on sám očakával.

S predsedom Romanom však odchádza do večnosti významný muž - povedomý Slováč, ktorého práca a vplyv v súčasnom boji so svetovým komunistickým sprisaháním sa budú postrádať.

Rada svobodného Československa poslala soustrastný telegram Světovému kongresu Slováků do Toronta.

MONUMENT

Akce na zřízení památníku Čechům, Slovákům a Podkarpatským Rusínům, kteří obětovali své životy v boji s mezinárodním komunismem, pokračuje úspěšně. Památník bude postaven v národním středisku Masaryktownu (Toronto, Kanada). Finanční příspěvky laskavě zašlete na adresu: Monument, P.O. Box 2323, Postal Station B, Scarborough, Ont. M1N 2E9, Canada.

PŘIJĎTE SE PODÍVAT NA DLOUHO OČEKÁVANOU ZÁSILKU KERAMIKY Z ČESKOSLOVENSKA

Velké množství a mnoho novinek jako: Mísy na buchty, Koutníky, talíře (15 inčů) s nápisy „Věrné milování“ nebo „Ej od Buchlova větr věje“, také nové vzory talířů a mísy různých velikostí, soubor pět muzikantů, čtury, poličky s miniaturním nádobím, figurky, vázičky, košíky atd.

Dlouhohrající rekordy, kazety, české knihy, slovníky a učebnice, kuchařské knihy, granáty, „4711“ německá kolínská voda, šátky na hlavu, mlýnky na maso, na mák nebo na housku, kráječe knedlíků, kuchařské potřeby, čaje, koření a mnohé jiné.

Pište si o ceníky.

Autoatlas Československa, \$6.50, poštou \$7.75.

Československo automapa, \$3.25, poštou \$4.00.

Mapa Československa, \$1.95, pošt. \$2.50.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa - vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

SPRING DANCE

Sponsored By

MORAVIAN FOLKLORE CIRCLE-UMS

Music By

CZECH EXPRESS from St. Louis

SATURDAY - APRIL 16, 1988

**SOKOL BERWYN HALL - 6445 West 27th Place
Berwyn, IL 60402**

DOORS OPEN: 8:00 P.M.

DONATION: \$8.00

Československá Škola, Washington, D.C.

Vás srdečně pozývá na

Jarní Besiedku

v nedělu 17ho Apríla 1988 o 3p.m.

v St. Philip Catholic School

Camp Alger & St. Philips Ct. Falls Church, Virginia

Vstupné: \$5.00, deti zadarmo

*Na programe je vystúpenie
detí z Československej Školy:
Ludové tance, piesne a básne.*

Podávame guláš, párky, zákusky a pitie.

*V prípade, že sa nemôžete zúčastniť,
prosíme, aby ste poslali príspevky na
Sokol, Washington, - Czechoslovak School Fund,
6067 Hollow Hill Ln. - Springfield, Va. 22152*

LEKARENSKÝ TELEFON: DOMACÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

*Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí*

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMIR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

JARNÍ ZÁBAVA Národopisného kroužku ÚMS

Národopisný kroužek Ústředny moravských spolků pořádá

**V SOBOTU 16. DUBNA 1988
V SÁLE SOKOLA BERWYN
Jarní taneční zábavu.**

**K tanci bude vyhrávat populární
CZECH EXPRESS BAND
ze St. Louis, MO.**

kteřá se tak osvědčila na poslední zábavě Sparty. O dobré pohostění i občerstvení bude náležitě postaráno po moravském způsobu.

Národopisný kroužek zve srdečně celou naši veřejnost k hojně účasti.

Nezapomeňte - sobota

16. dubna v Sokole Berwyn.

**BUY U.S.
SAVINGS
BONDS**

RŮZNÉ ZPRÁVY

„Pracovní návštěva“ nového generálního tajemníka KSČ Miloše Jakeše v Moskvě nepřinesla, jak se dalo očekávat, nic nového. Proběhla „v duchu plné jednoty názorů“: Jakeš se přiznal k „perestrojce“, ujistoval, že „více socialismu bude znamenat i více demokracie“, ale bude to „perestrojka“ podle čs. situace, žádající restrukturu ekonomie, s jejími velkými problémy, ale ty budou překonány. Nic neslibil, zahnal všechny naděje na nějaké rehabilitace Pražského jara a jeho předáků.

Tato tvrzení podporovaly i články, které se v tisku objevily k 20. výročí lednového zasedání ÚV, k 40. výročí Února a vůbec k tomu, co se dělo v r. 1968. Významný v tomto směru byl článek ideologa Jana Fojtíka v Hospodářských novinách a pak článek v Tribuně „Poučení stále

aktuální“.

Ve dnech 26. a 27. ledna dlel v Praze na oficiální návštěvě spolkový kancléř NSR Helmut Kohl, byla to druhá návštěva spolkového kancléře NSR v ČSSR - v r. 1973 Willy Brandt podepsal akt, jímž se Mnichovský diktát z r. 1938 prohlašoval za neexistující. Kohl měl rozhovory s federálním min. předsedou Štrougalem; přijali ho také prezident Husák a gen. tajemník Jakeš. Po skončení oficiálních rozhovorů navštívil Otce kard. Tomáška; Kohlův doprovod se prý setkal také s představiteli hnutí Charta 77, mluvčímu Devátému ze Slušovic policie různými překážkami nedovolila do Prahy přijet. NSR podle rozhovorů či podepsaných dohod pomůže ČSSR zajistit bezpečnost atomových elektráren, zachránit, bude-li to ještě možné, lesy a vůbec přírodu v sev.-záp. Čechách před žlutým sírovým deštěm a snad bude mladoboleslavská Škoda vyrábět volkswageny. NSR naléhala na lehčí hraniční vybavení na dálnici Norimberk - Praha, na umožnění kulturního střediska NSR v Praze a konečně na vyřešení humánních případů, týkajících se vězňů a rozdělených rodin.

Státní podtajemník USA John Whitehead po své dvoudenní návštěvě v Praze prohlásil, že USA stále neshledávají v ČSSR plné respektování lidských práv, a to pro USA znamená mnoho; došlo sice k zlepšení po této stránce, přece však otázka svobody náboženství a sdružování, politických vězňů a vystěhování nedochází plného uspokojení.

Také do ČSSR půjde pracovat část z těch 10,000 Vietnamců, které tamější vláda pošle do ciziny, aby poněkud vyřešila rostoucí nezaměstnanost a práci svých občanů - novověkých otroků splácela zahraniční dluhy. V komunistických zemích pracuje na 100,000 Vietnamců, přes polovinu v SSSR.

Charta 77 vyzvala evropské národy k veřejným akcím solidarity s rumunským národem. Za hlavního viníka kritické ekonomické a sociální situace označuje Ceauseskovu diktátorskou politiku a jeho kult osobnosti.

Československá národní rada americká oznamuje svým členům, přátelům a celé naší krajanské veřejnosti,

že rozloučení s generálem Dr. M. Ferjenčíkem se bude konat

V SOBOTU 16. DUBNA 1988 v 11 HOD. DOPOL.
v obřadní síni Českého národního hřbitova
(5255 N. Pulaski Ave. Chicago).

Po obřadu budou urna s popelem tělesných pozůstatků gen. dr. Ferjenčíka spolu s urnou jeho manželky Milady Ferjenčíkové uloženy v Masarykově mauzoleu na Českém národním hřbitově.

Prosíme o hojnou účast.

ČSNRA

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

HLEDÁME DOMOV

pro 2 roky starého „collie - retrievera“. - Je to velice hodný a dobře vychovaný pes.

Zájemci volejte ráno, anebo po 5:00 P.M. na telefon

☎ 795 - 6172

Dvacátá třetí pololetní zpráva State Departmentu o plnění - či neplnění - Závěrečného aktu z Helsink, kterou jménem presidenta Spojených států předkládá americkému kongresu

Tato zpráva State Departmentu zahrnuje období od 1. dubna 1987 do 1. října 1987. V celkovém hodnocení situace v Československu za toto období zpráva konstatuje, že nastalo mírné zlepšení pokud se týká policejní represe těch, kteří pracují na poli lidských práv. Zmiňuje se o procesu s členy výkonného výboru Jazzové sekce a o procesu s bratry Wolkovými. Zaznamenává propuštění z vězení evangelického pastora Jana Duse, dále katolíka Petra Pospíchala, který byl vězněn za to, že rozšiřoval materiály Charty 77, a že udržoval styky jak s polskou Solidaritou, tak s československými emigranty v zahraničí. Dále se zpráva zmiňuje o odsouzení katolického kněze Štefana Javorského, protože sloužil mši sv. bez státního povolení a o snížení trestu odsouzeného Františka Adamíka odročením výkonu trestu o tři roky - ovšem podmínečně.

Zpráva State Departmentu také zaznamenává fakt, že československá vláda zamítla vydat povolení k ustavení Společnosti přátel USA - (SPUSA), a že přípravný výbor této společnosti proti tomu podal v tomto období patřičné odvolání.

Ve zprávě State Departmentu se rovněž zaznamenává fakt, že podle principu VI. Závěrečného aktu z Helsink, signatáři tohoto dokumentu se zavázali „...nepodporovat - at' přímo či nepřímo - teroristické akce proti jinému státu...". Podle této zprávy Československo veřejně hlásí svoji opozici vůči jakémukoliv druhu terorismu, že však není jasné, zda veřejně pronesená slova odpovídají skutečnosti. Podle zpráv v západním tisku - jak se ve zprávě State Departmentu uvádí - jsou v Československu výcvikové tábory pro teroristy a Československo bylo použito

teroristy jako přechodná nebo průchodná stanice.

Pokud se týká hlášení vojenských manévřů - Československo hlásilo v tomto období jedno „společné“ cvičení s vojsky SSSR, jehož se zúčastnilo celkem 17,000 vojáků - (z toho - jak zpráva zaznamenává - bylo 16,500 členů armády Sovětského svazu).

Ve věci obchodní výměny zpráva zaznamenává, že v r. 1987 - do 1. října - se vývoz amerického zboží do Československa snížil, ale dovoz československého zboží do USA se zvýšil; k tomu však zpráva podotýká, že se obchodní výměna mezi USA a ČSSR provádí také prostřednictvím různých amerických podniků, které mají své hlavní stany v Rakousku a v Západním Německu. - V období od 1. dubna 1987 do 1. října 1987 se uskutečnilo několik schůzek mezi americkými a československými zástupci ve věci rozšíření obchodní výměny a v červnu 1987 byla mezi Spojenými státy a Československem podepsána bilatelární dohoda o letecké dopravě.

Americké velvyslanectví v Praze vydalo v tomto období 3,210 vstupních víz do USA pro rodinné příslušníky amerických občanů. Jak zpráva uvádí - převážná většina víz byla vydána osobám starším a pensistům, protože osobám, které dosud pracují, není ve většině případů cesta do USA povolena, ani na návštěvu příbuzných.

Zpráva State Departmentu také konstatuje, že československé hranice jsou i nadále přísně střežené, a že čs. pohraniční stráž má rozkaz použít zbraň proti každému, kdo by se snažil překročit hranice ilegálně. Neexistují žádné oficiální statistiky o tom, kolik osob bylo zabito, nebo zraněno při pokusu o útěk za hranice. Zpráva však zaznamenává, že rakouští a západoněmečtí občané často slyší střelbu na československé straně hranic. Ve zprávě se dále konstatuje, že tento „zločin“ - (pokus o útěk) - byl specificky vynechán z amnestie, vyhlášené

v r. 1985, a že podle odhadu VONSu - (Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných) - je v československých věznicích vězněno kolem jednoho tisíce (1,000) československých občanů, kteří se pokoušeli o „ilegální“ přechod hranic.

Výměna informací zůstala během celého tohoto období prakticky nezměněná. Z amerických novin a časopisů je možno v Československu veřejně koupit jen komunistický „Daily Worker“. Některé americké knihy a časopisy - technického rázu - jsou k dispozici úzkému kruhu studujících na čs. univerzitách a vládním činitelům. V tomto období bylo v pražských biogramech promítáno několik starých amerických filmů, jako: „The Verdict“, „Places in the Heart“, „The River“ a

„Flashdance“.

V tomto období bylo v Československu akreditováno několik žurnalistů, reprezentujících americké tiskové kanceláře, časopisy a noviny: hlavně Newsweek, Associated Press, United Press International, Washington Post, Detroit Free Press, The New York Times a U.S. News and World Report. Celkem 63 žurnalistů ze západních států a Japonska bylo v tomto období akreditováno v ČSSR. Na druhé straně zpráva State Departmentu zaznamenává, že jednomu žurnalistovi z československého oddělení Hlasu Ameriky nebylo čs. vládou v tomto období uděleno vstupní vízum. Televisní sítě CBS a ABC dosud čekají na akreditaci, o kterou žádaly již v r. 1984 a v r. 1986.

Pokud se týká československých žurnalistů v USA - v tomto období působili v USA tři českoslovensští dopisovatelé.

V rámci kulturní výměny byla v červnu 1987 uspořádána v Brně výstava „Dnešní americké divadlo“, která trvala 21 dní a byla navštívena více jak 40,000 čs. občanů. V září 1987 byla na Brněnském veletrhu americkým velvyslanectvím v Praze sponzorována výstava pod titulem „The American Home“, kterou rovněž navštívilo kolem 40,000 čs. občanů. V květnu 1987 na Pražském jarním festivalu vystoupili američtí dirigenti: James Levine, Erich Leinsdorf, Andrew Litton; zpěvačky Roberta Alexander, Ellen Titus, June Anderson; varhaník Daniel Chorzempa a „Guarneri Quartet“.

-afa-

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A VŘELÉ PODĚKOVÁNÍ

Všem jeho bývalým věrným zákazníkům, zaměstnancům, přátelům, krajanům a exulantům, kteří jej znali z rakouského uprchlického tábora Wels, či z New Yorku, kde pracoval po příjezdu do USA, a kteří se o jeho náhlé smrti dosud nedověděli, oznamujeme, že nám zcela nečekaně odešel na věčnost můj starostlivý manžel, otec, děda, bratr, strýc a švagr, pan

MIROSLAV UMLAUF,
býv. restaurátér v Chicagu
a v Ciceru, Ill.

Narodil se 14. srpna 1926 v Dlouhém u Náchoda v Československu. V roce 1950 odešel do Rakouska za svobodou a v roce 1953 přijel do USA; prvních šest let pracoval v New Yorku, pak přesídlil do Chicaga, kde si otevřel první malou restauraci na 26. ul. a Kedzie Ave. Nakonec vlastnil známou pohostinnou krajanskou restauraci „Café Europe“ na Čermákově tř. v Ciceru, v níž dal se svou manželkou Zdenkou pracovní příležitost mnoha našim lidem a exulantům, příšlým z okupovaného Československa. Vloni pocítil vážné srdeční potíže, které jej nakonec přiměly k prodeji restauračního podniku.

Zemřel v neděli 3. dubna 1988 v nemocnici katolické chicagské university „Loyola“. - Byl členem Svazu čs. svobodných sportovců v zahraničí a fotbalového klubu Sparta ABA Chicago, Il.

Rozloučili jsme se s ním v úterý 5. dubna 1988 v obřadní síni Maříkova pohřebního ústavu v Berwynu - (6507 W. Cermak Rd.) - v 7:30 hod. večer a ve středu 6. dubna jsme jeho tělo pohřbili v 10:00 hod. dopoledne na hřbitově Woodlawn.

Vzpomeneme si na něho v sobotu 9. dubna 88 v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru - (2414 S. 61st Ave.) - při pravidelných českých bohoslužbách v 6:15 hod. večer, kdy bude za něho obětována zádušní mše.

Děkujeme všem našim přátelům, známým a krajanům, kteří se v tak velkém počtu přišli s našim drahým zesnulým rozloučit a doprovodili jej s námi v tak nepříznivém střeďním větrném počasí až ke hrobu.

Upřímně děkujeme našemu misionáři Otci Vojtěchu Vítovi O.S.B. za vše, co nám řekl, aby v nás prohloubil naši víru ve Vzkříšeného Krista Pána, Božího Syna a našeho jediného Spasitele, a že byl v těch těžkých chvílích s námi. Sportovcům, dárcům květin, nosičům rakve, Maříkovu pohřebnímu ústavu a zaměstnancům restaurace „Stará Praha“ vyslovujeme svou vřelou vděčnost za všechny prokázané služby.

Zdenka UMLAUFOVÁ, manželka; Františka UMLAUFOVÁ, matka; Antonín a Josef UMLAUFOVI, bratři s rodinami; Miroslava MRŠTINOVÁ a Jiří UMLAUF, děti s rodinami v Československu; Zdenka KADLČEK a Václav FAKTOR s rodinami v USA.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známe oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

New York. — V posledních 13 letech US zahraniční politika měla mnoho různých nezdárů a těžkých problémů: ve Vietnamu, v Iránu, v Libanonu, v Perském zálivu, v Nikaragvě a jinde. Tyto záležitosti jsou stále v popředí zájmů americké veřejnosti, a proto není divu, že se téměř úplně zapomnělo na bývalého prezidenta Nixona, kterému je nyní už 75 let a žije v Saddle River, N.J. Nixon však nelení; právě připravuje příručku pro americké politické osobnosti, kde jim dává moudré rady o tom, jak mají budovat bezpečnější svět. Mnoho místa také věnuje v tomto svém díle, jehož titul bude „1999“, pojednání o tom, jak se Spojené státy mají chovat vůči Moskvě. V jednom výňatku, právě uveřejněném v „New York Times“, říká, že dnes se Michail Gorbáčov „zmocnil obrazotvornosti Západu“ a pak velmi vhodně dodává: „Budeme-li však omylem ztotožňovat jeho změnu ve stylu... se změnou v sovětských mezinárodních cílech, pak může dojít k tomu, že se možná nakonec na Západě zmocní také všeho ostatního.“

● ● ●
Washington. — QRT (Quick Reaction Team) je tajná skupina odborníků v Pentagonu, specializovaných v umístění elektronických odposlouchávacích zařízení. Už se jí podařily různé neuvěřitelné úkoly. V roce 1981 sovětská vojenská mise v Západním Německu objednala pro svého vrchního důstojníka jedno americké auto Chevrolet. QRT se podařilo do něho vmontovat miniaturní odposlouchávací zařízení s vysílačkou tak obratně, že Sověti toto zařízení nikdy nenalezli, ačkoliv bedlivě prohlížejí každé nově koupené auto ze Západu. Později se tatáž služba dozvěděla, že Sověti si objednali několik diplomatických limuzin ze západoněmeckých podniků Opel v Rüsselheimu 15 mil od Frankfurtu. V této továrně už pracoval jeden americký výzvědný agent jako „turecký dělník“. Agenti QRT pak podplatili noční

strážce, za noci vnikli do budovy továrny a vmontovali do struktury jedné polohotové limuziny pro Sověty velmi zdokonalené mikrofony a vysílačky tak obratně, že Sověti by bývali musili auto rozbít, aby tato zařízení objevili. Vše bylo hotovo dříve, než ráno dělníci přišli do práce. Tak se US výzvědné službě nakonec podařilo tajně vpašovat asi do 12 různých sovětských diplomatických či vojenských aut v Západním Německu elektronická zařízení, která nikdy nebyla objevena a odposlouchat velmi citlivé rozhovory. V důsledku toho pak mohlo být rozluštno několik tajných sovětských klíčů ke skrytým poselstvím podávaným ve smluvených značkách, a zároveň také byli objeveni význační agenti, pracující pro Sověty na území Německé spolkové republiky. — Trik QRT se však nepodařil v Panamě, kde se US agentů za noci pokoušeli vmontovat mikrofony a vysílačky do luxusního bytu generála Manuela Noriegy. Náhle se totiž objevila smečka hlídačích psů, kteří začali štěkat. Když pak ozbrojení strážci začali střílet, US agentům sotva zbyl čas přeskochit přes 8 stop vysokou zeď, postavenou kolem Noriegyho rezidence.

● ● ●
Bonn. — Západoněmecká policie zatkla v minulém týdnu šest význačných osob, sloužících oddaně špionáži pro SSSR, a zahájila vyšetřování 18 dalších, podezřelých ze stejné činnosti. Federální žalobce Kurt Rebmann nazval toto zatčení „nejvýznamnější pohromou pro činnost KGB v Německé spolkové republice od konce 2. světové války“. Čtyři ze zatčených jsou sovětské emigranti, naturalizovaní západoněmečtí občané, kteří jednali na rozkaz svých sovětských představených. Pátý zatčený, Helmut Stefan Kolash, průmyslník vysoké technologie rakouského původu, předal Sovětům informace o dvou nejmodernějších západních stíhačkách. Tři ze zatčených jsou inženýři a dva učitelé. Podle oznámení západoněmeckého minis-

LETEM

SVĚTEM

terstva vnitra prý zatčení svou výzvědnou činností způsobily obraně NATO značné škody.

● ● ●
Washington. — Američtí elitní parašutisté, posláni 17. března do Hondurasu, když nikaragžské armádní sbory pronásledující guerily kontras překročily jeho hranice, se začali vracet zpět do USA, jakmile se nikaragžští vládní vojáci zase vrátili do své země. V Sopoia se od 28. března pokračovalo ve vyjednávání o určení zón v Nikaragvě, do kterých se mají stáhnout guerilové kontras i se svými zbraněmi. Ve Washingtonu mezitím prezident Reagan podepsal rozhodnutí kongresu, kterým se guerilům kontras má udělit nevojenská výpomoc ve výši 48 milionů dolarů. Při jednáních v Sopoia zastupují sandinistickou vládu armádní podvelitel gen. Joaquin Cuadra, náměstek ministra vnitra Lenin Cerna a šéf armádní výzvědné služby pplk. Ricardo Wheelock.

● ● ●
Islamabad. — Vůdci afghánských bojovníků za svobodu prohlásili, že do 90 dnů utvoří 14-člennou prozatímní vládu, která bude řídit zemi ze svého sídla „někde vysoko v afghánských horách“, ať je výsledek jednání v Ženevě pod záštitou OSN jakýkoliv. Ženevská usnesení prý přijmou pouze tehdy, až jim bude umožněno jednat přímo se Sověty, kteří jsou v afghánské civilní válce „jedinou opravdovou druhou stranou“. Paktistán a vláda v Kábulu, vyjednávající spolu v Ženevě, prý nejsou skutečnými stranami v tomto konfliktu. Dne 29. března afghánský pro-sovětský prezident Najib ve svém rozhlasovém projevu nabídl guerilům mujaheddin utvoření prozatímní koaliční vlády národní fronty, ve které by jim byla vyhrazena místa ministerského předsedy a místopředsedy. Rebelové však prý musejí okamžitě ustát ve svém boji proti nynější vládě v Kábulu. Prý nesmějí ztratit tuto „historickou možnost“ a mají se zúčastnit celonárodních voleb, konaných ve dnech 5.-14. dubna. Vrchní velení sedmi guerilových organizací však ihned tuto Najibovu nabídku zamítlo; podle jeho mínění kábulská vláda by tím pouze chtěla dokázat světu, že byla „demokraticky zvolena.“

● ● ●
Manila. — Filipinské armádě se podařilo zadržet sedm význačných komunistických rebelů.

Mezi nimi jsou Romulo Kintanar, vrchní velitel komunistické Nové lidové armády, Rafael Baylosis, generální tajemník komunistické strany Filipín a Benjamin de Vera, člen ústředního výboru komunistické strany. Kintanar byl v jedné kasárnách na předměstí Manily představen novinářům, samozřejmě byl v doprovodu silné vojenské stráže. — V noci 2. dubna uprchl 40-letý plukovník Gregorio „Gringo“ Honasan s pomocí svých strážců z lodí, kde byl už 4 měsíce držen jako ve vězení a vyšetřován. Vedl totiž krvavé povstání pravicové oposice proti prezidentce Aquinové, při kterém zahynulo 52 lidí. Má se zato, že byl účasten i na předešlých pokusech o svržení vlády Aquinové. Kapitán lodí byl zatčen a armáda zahájila honičku na Honasana. Jsou obavy, že jeho přívrženci v armádě nyní znovu podniknou pod jeho velením pokus o povstání proti Aquinové. Honasan byl právě vyšetřován a připravován na soudní proces před vojenským soudem.

● ● ●
Jeruzalém. — V galilejské vesnici Sakhnim 30. března tisíce izraelských Palestinců pochodovalo ulicemi u příležitosti 12. výročí zastřelení izraelskou armádou, šesti palestinských Arabů, demonstrujících proti zmocnění se Izraele arabských území v roce 1948. Tehdy - před 12 roky - se totiž slavil první „svátek země“; letos se 30. března slavil už 12. svátek země. Pochodující Palestinci za vířivého bubnování hlasitě volali: „Lépe je zemřít než ztratit svou zemi!“ a požadovali utvoření dvou států, izraelského a palestinského. Byla to také připomínka, že 670,000 izraelských arabských občanů se cítí blízkými Palestincům, demonstrujícím na okupovaných územích. Izraelští vojáci letos do této demonstrace nezasáhli. V posledním týdnu bylo při palestinských nepokojích zastřeleno 22 demonstrantů, taže od 9. prosince 1987 do 3. dubna 1988 bylo celkem zastřeleno či jinak usmrceno 136 palestinských demonstrantů. — US státní tajemník Shultz přiletěl do Izraele v neděli 3. dubna, aby se ještě znovu a naposledy pokusil získat Izrael a vlády sousedních arabských zemí pro americký plán na zahájení jednání o míru na Blízkém východě. Nikdo se nedomnívá, že tento jeho poslední pokus bude úspěšný. Izraelský ministerský předseda Shamir řekl, že nep-

řijme americký plán, nebude-li podstatně změněn podle smlouvy v Camp David, a že další bouře Palestinců budou rozdraceny mocí. To všechno, ovšem dobré není a připomíná to metody Moskvy.

● ● ●
Panama City. — V Panamě generální stávkou pokračuje, ačkoliv ve zmenšené míře; Noriega a jeho stoupenci se drží pevně u moci. Noriega nalezl několik pramenů pro obdržení potřebných peněz k částečnému placení vojáků a státních zaměstnanců. Některé obchody otevřely své brány a prodávají životní potřeby, avšak pouze za hotové peníze. Také banky dostaly rozkaz otevřít své brány a poskytovat omezené služby. Prezident Reagan poslal do Panamy k posílení tamní americké posádky „US Jižního velitelství“ dalších 1,300 vojáků a 26 vojenských helikoptér; nebudou sice podnikat žádné vojenské operace pro svržení Noriegy, avšak budou v pohotovosti pro případ, že by se Noriegyho přívrženci chtěli zmocnit tam žijících Američanů, které by pak drželi jako rukojmí, podobně jako to dříve učinili Iránci v Teheránu a proiráňští teroristé v Libanonu. V Panamě žije celkem asi 40,000 Američanů, včetně US vojenské posádky, která čítá 10,000 vojáků. Noriega ignoroval výzvu panamských biskupů, aby předal vládu civilistům, jakož i nabídku panamského arcibiskupa, být prostředníkem při navrhovaném předání moci. V neděli 3. dubna panamské vojáky se pokoušeli zadržet auto, ve kterém jel US velvyslanec Arthur Davis, avšak velvyslanec přijel bezpečně do své rezidence; Noriegyho výkonný prezident Manuel Silis Palma potom prohlásil, že vojáci se prý nepokoušeli zadržet US velvyslance, nýbrž pouze jeho průvodce, kteří údajně „byli přílišně vyzbrojeni.“

● ● ●
Seul. — Vláda nového jihokorejského prezidenta Roh Tae Woo ve svém úsilí o dosažení národního smíření se 1. dubna veřejně omluvila, jak občanům města Kwangju, tak i celé jihokorejské veřejnosti, za násilný způsob, kterým byla v roce 1980 vládní armádou potlačena demonstrace proti vládě diktátorského prezidenta Chun Doo Hwana, a nabídla finanční výpomoc a práci všem pozůstalým rodinám zahynulých obětí tohoto násilného vládního činu. Tehdy podle úředních zpráv

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

bylo zabito 191 lidí a zraněno více než 800, avšak podle zprávy oposice bylo tehdy mnohem více zabitých. Toto vládní prohlášení už nemluví o „vzpouře“ a „vzbouřencích“ v Kwangju, nýbrž říká, že tamní odpor byl „součástí úsilí studentů a občanů města Kwangju o demokratisaci“. Vláda však nevyhověla požadavku oposice, aby bylo zahájeno vyšetřování pro zjištění zodpovědnosti za usmrcení odpůrců Chunova režimu v Kwangju, a aby viníci byli potrestáni; vládní mluvčí k tomu řekl, že tím by se pouze „znovu otevřely staré rány“. Političtí analytisté říkají, že Rohova vláda učinila toto rozhodnutí, omluvit se a poskytnout kompenzaci v přípravě na volby do národního shromáždění, které se budou konat na konci tohoto měsíce; chce ukázat jihokorejským voličům, že se distancuje od Chunovy autoritářské vlády.

Paříž. — Francouzský novinář Roger Auque byl na začátku roku 1987 unesen v Bejrútu proránskými teroristy a po 10-měsíčním držení v zajetí byl „záhadným způsobem“ propuštěn na svobodu. Nyní vydal knihu „Jeden zajatec v Bejrútu“, ve které říká, že teroristické skupiny, operující v Libanonu si sice dávají různá jména, aby se zdálo, že jich je více, že však ve skutečnosti všechny únosy jsou plánovány a prováděny jedinou skupinou asi padesáti profesionálních únosců ve službách Khomeiniho Iránu pod jménem „Islámský odpor“.

Zajatci jsou prý drženi v jižních předměstích Bejrútu v asituctu sklepení různých domů.

Řím. — Kvůli katastrofálnímu suchu jsou severní habešské provincie Eritrea a Tigre už po druhé v posledních třech letech ohroženy hladem. Je nebezpečí, že bez vnější pomoci tam mohou hladem a žízní zahynout až dva miliony lidí. Protože však v těchto provinciích existují guerilová hnutí, bojující už více než 26 let za svou nezávislost, marxistický režim v Addis Abebě by chtěl odpor těchto provincií zlomit právě jejich vyhladověním. Proto se habešská armáda pokouší znemožnit dopravu potravin tamnímu ohroženému obyvatelstvu cizími výpomocnými organizacemi. Cesty jsou zataraseny a rozdělovny potravin jsou prázdné a opuštěné. Italská katolická charita právě učinila prohlášení, ve kterém upozorňuje na velmi blízké a neovratné nebezpečí hladu ve zmíněných provinciích a vyzývá italského ministra zahraničí

Giulio Andreottiho, aby italská vláda činila nátlak na habešského komunistického diktátora Mengistu, aby Habeš dovolila výpomocným organizacím dopravu potravin do suchem postižených území.

Řím. — Význačný římský jezuitský magazin pro život a kulturu „La Civiltà Cattolica“ charakterizoval násilnou represí čtyřměsíční palestinské revolty jako „vendettu“ neboli krevní mstu, která připomíná některé nacistické zločiny. Říká, že zabíjení a mrzačení demonstrantů - včetně nevinných diváků - izraelskou okupační armádou jsou „brutální“ a „hrozné“ činy, které jsou „zřejmým zneužitím moci proti lidskosti“. Magazin přiznal, že neexistují sice žádné náznaky toho, že by měl Izrael v úmyslu provést systematické vyhubení Palestinců, jako nacisté chtěli úplně vyhubit židy z Evropy; na druhé straně však prý je na bíledni, že izraelská vláda chce držet Palestince okupovaných území v područí a užívat jich ke službě a práci v Izraeli. - Také je možno připomenout, že některé složky sionismu úplně zapomínají na to, jak nelidský byl k židům nacismus, ačkoliv jeho holocaust stále světu připomínají a přitom se podivují novému růstu nepřátelství u Arabů.

San Salvador. — Podle definitivních úředních výsledků voleb konaných 20. března v Salvadoru, vítězná pravicová strana „Arena“ - (národní republikánská aliance) - obdržela v zákonodárně 30 míst ze 60, konservativní „strana národního smíření“ obdržela 7 míst a „křesťansko - demokratická strana“ politického středu dostala pouze 23 míst, což je o 10 míst méně než v předposledních volbách. Strana Arena čekala, že obdrží 33míst, aby mohla o všem rozhodovat podle své vůle; nyní však bude musit brát ohled na mínění umírněnější pravicové strany národního smíření a nebude moci zemi svou vůli diktovat.

Washington. — Vatikánská „Kongregace pro bohoslužbu“ vyhověla přání US biskupů, aby svátek Panny Marie Guadalupské byl slaven také ve Spojených státech, jako významný mariánský svátek, nikoliv však jako zasvěcený svátek. Američtí biskupové chtěli svou žádostí vyjít vstříc US katolíkům mexického původu, kteří dnes představují celou čtvrtinu amerických katolíků a jejichž počet se rychleji zvyšuje než počet katolíků jiných ras. V

Mexiku je totiž den Panny Marie Guadalupské velkým svátkem, který však bohužel svou nesmírnou oblibou u lidu zastiňuje dokonce svátek Narození Páně neboli vánoc, který je v Mexiku i v některých jiných zemích Latinské Ameriky všedním pracovním dnem. Je tomu tak z velké části kvůli tamním minulým, někdy i přítomným antiklerikálním vládám. Mexičtí katolíci pak po příchodu do USA ze zvyku považují vánoc za svátek menší důležitosti než svátek mexické Panny Marie Guadalupské. Vatikán dosud - snad i zbytečně - trvá na tom, aby se vánoc slavily 25. prosince, v den starého pohanského svátku „Solis Invicti“, který církev nahradila Božím narozením. Jednou přijde možná k tomu, aby se vánoc slavily o nejbližší neděli.

Ramallah, Předjordání. — Na Západ právě došla soukromá zpráva, která nesměla být uveřejněna v izraelských ani v arabských novinách v Jeruzalémě, že letošního 16. ledna izraelští vojáci „ztloukli až do modřin“ 27-letého katolického kněze arabské rasy Faisala Hejazin-a, jordánské národnosti, asistenta faráře kostela Sváté Rodiny ve městě Ramallah, kde nyní často dochází k protiizraelským demonstracím. Když kněz Faisal vycházel ze svého kostela, dva izraelští vojáci jej zadrželi a požádali o dokumenty totožnosti. Když jim je ukázal, rozkázali mu otočit se ke zdi kostela a položit na ni ruce. Když tuto poslední věc opomenul učinit, byl jimi surově zbit a odvečen i v sutaně do středu města. Když pak se přiblížila skupina řeholních sester a vesničanů, vojáci jej nechali odejít. Příští neděli věřící plánovali protestní demonstraci proti tomuto jednání; před koncem mše sv. však izraelští vojáci vnikli do kostela, začali střílet a tak rozehnali přítomné, aby nemohli demonstraci konat. Později v témž týdnu v Beit Sahur u Betléma izraelští vojáci zbili také řeckokatolického kněze. - Vrchní autority křesťanských církví v Palestině právě také odhalily, že letos na konci ledna vydaly společné prohlášení, ve kterém vybízeli své věřící k týdnu modliteb a postu „u příležitosti současných krvavých událostí v Předjordání a na území Gázy, kde dnes Palestinci mnoho strádají a trpí.“ Byla v něm odsouzena nespravedlnost a oprese, jichž obětí mi jsou zejména uprchlíci a deportovaní lidé. Toto prohlášení neslo také podpisy římskokatolického a řeckopřavoslavného patriarchy, Nový

katolický patriarcha Jeruzaléma Michel Sabbah, arabské národnosti však k tomu poznamenal, že Izraelité už mají právo na svou zem, na svůj stát a na svobodu. Mají právo mít své zástupce, kteří za ně mluví. Palestinci ale musejí mít stejná práva jako Izraelité; právo na svou vlastní zem, na svůj stát a na lidi, kteří by za ně mluvili. Izraelští vojenští cenzori nedovolili arabským novinám ani toto prohlášení uveřejnit. Důvod: prý i výzva k týdnu postu a modliteb je také politickou akcí. V té době přinesly o tomto prohlášení zprávu pouze syrský a jordánský rozhlas jakož i rozhlas BBC. I americké sdělovací prostředky na žádost Izraele o této věci mlčely, aby tak respektovaly politiku izraelské vlády, která tvrdí, že prý arabské křesťanské obyvatelstvo „nepodporuje protestní demonstrace“ na zabraných územích. - Diecéze římskokatolického patriarchy v Jeruzalémě zaujímá celý Izrael, okupovaná území, Jordánsko a Kypr. Má 55 farností a 65,000 věřících, z nichž 85 % je arabské národnosti.

Hanoj. — Komunistická vláda Vietnamu ostře protestovala proti plánu Vatikánu, prohlásit letos 19. června za sváté 117 vietnamských mučedníků, umuřčených v 17. a 18. století pro svou katolickou víru. Vietnamské komunistické autority ve svém protestním prohlášení tvrdily, že prý touto kanonizací by byli „urazeni“ vietnamští nevěřící a byly by poškozeny vztahy mezi státem a církví, protože by se tím podřývala národní jednotu. Ostatně prý tyto kanonizační snahy „zkreslují“ skutečnou vietnamskou historii. - (Nikdo však nezkresluje historii více než samotní komunisté, jak to přiznal sám soudruh Gorbačov!)

Panama City. — Dne 13. března skupina banditů ve službách generála Noriegy vytloukla kovovými trubkami okna aut čtyř prominentních odpůrců Noriegy, když stála na parkovišti u kostela Krista Krále v hlavním městě Panamy, kde se tito Noriegovi odpůrci právě zúčastnili mše svaté. Jeden z „pobudů“ byl přitom chycen

rozlícenými věřícími, kteří se právě vyhrnuli z kostela. Ostatní pobudové se však potom vrátili ozbrojeni pistolemi a začali střílet na výstrahu do vzduchu; tím si vynutili propuštění zadržného pobudy. Kněz této farnosti pak o incidentu informoval vatikánskou nunciaturu.

Asunción. — V Paragvaji také existují „pobudové“ ve službách diktátora gen. Alfredo Stroessnera, kteří ruší bohoslužby. Dne 6. března například skupina asi 200 pobudů, ozbrojených holemi a pistolemi, vpadla v malém městě Carapegua do kostela a přerušila mši, při které byl čten dokument, odsuzující přerušování Stroessnerovými lidmi mešních obřadů v kostelích, při kterých jsou kritizovány Stroessnerova diktatura a porušování lidských práv v Paragvaji. Předtím 14. února ozbrojení civilisté ve službách Stroessnera vnikli do téhož kostela a ztloukli holemi přítomné věřící, kteří se chystali konat po mši protestní demonstraci proti podvodům při volbách, při kterých byl Stroessner údajně „svobodně znovuzvolen“ paragvajským prezidentem.

Řím. — Italské autority opět zamítly žádost, aby bylo uděleno prominutí Mehmet Ali Agčovi, tureckému občanu, který se v roce 1981 pokusil zastřelit papeže Jana Pavla II. na náměstí sv. Petra a potom byl zato italským soudem odsouzen na doživotí. Vloni byla italským ministrem spravedlnosti dvakrát zamítnuta podobná žádost, učiněná v únoru Agčovou matkou a v prosinci samotným Agčou. Sv. Otec Agčovi jeho čin odpustil a pak se s ním osobně v žaláři sešel. Agča pak lživě tvrdil, že prý má Sv. otce v úctě a že se mu obdivuje. Při soudním procesu s jeho bulharskými pomocníky v letech 1985-86 však najednou popřel, že by mu bulharští diplomaté byli pomáhali, což dříve tvrdil, že prý jednal sám, a snažil se ospravedlnit svou střelbu tvrzením, že prý křesťanství a západní civilizace utiskují svět. Tak ukázal, že je velmi kovaným a zkušeným komunistou a Moskva dobře věděla, koho si na provedení atentátu vybírá.

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
 KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
 PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

SPORT

I. liga kopané v Československu

Olomouc - Sparta 2:1

13,000 diváků v Olomouci bylo svědky první porážky Sparty v letošní sezoně. Sparta nastoupila s náhradním brankářem Museilem, který nese vinu na obou brankách. Branky dali: 47. min. Griga 0:1, 53. min. Maroši 1:1, 84. min. Drulák 2:1.

Trnava - Slavia 0:0

6,500 diváků marně čekalo na nějakou branku. Knoflíček, jenž má být nejlepší útočník Slavie, se proti trnavské obraně také neprosadil.

Cheb - Inter Bratislava 0:0

3,000 diváků si mělo vymáhat vrácení vstupného do stadionu, protože z tohoto zápasu nic neměli. Inter byl s remizí spokojen.

Ostrava - Nitra 2:0

5,000 diváků vidělo dvě branky, avšak obě z penalty. Jinak oba útoky zklamaly. Branky dal: 36. min. a v 83. min. Daněk.

Bohemians - Žilina 2:0

5,000 diváků vidělo skutečný fotbal až ve 2. poločase, když hosté hráli bez vyloučeného Valacha, pouze s deseti hráči. Střelci branek: 67. min. Hruška 1:0, 86. min. Matějček 2:0.

Prešov - Vítkovice 1:1

Pouze 2,000 diváků se přišlo

podívat na Prešov, který od počátku sezony se drží na posledním místě v tabulce. Vítkovice taktéž zklamaly. Branky: 40. min. Rybar 1:0, 51. min. Vlček 1:1.

Dunajská Streda - Banská Bystrica 2:0

3,000 diváků se přišlo podívat na vojáky z Ban. Bystrice, mnoho toho však neviděli. Domáci se již dlouho drží na 2. místě v tabulce a také v tomto utkání předvedli dobrou kopanou. Branky dali: 66. min. Majoros 1:0, 81. min. Šoltes 2:0.

Dukla - Hradec Králové 1:1

3,000 diváků zůstalo věrno kopané navzdory silnému lijáku. Tato remiza může být označena za spravedlivou. Branky: 9. min. Korejčík 1:0, 40. min. Černý 1:1.

Tabulka: Skóre: Body:

1. SPARTA	38:12	28
2. D.STREDA	24:16	23
3. OSTRAVA	27:19	21
4. OLOMOUC	27:25	19
5. DUKLA	27:20	18
6. INTER	32:29	18
7. BOHEMIANS	27:26	18
8. CHEB	19:19	18
9. TRNAVA	23:25	18
10. VÍTKOVICE	30:27	16
11. HR.KRÁLOVÉ	18:28	16
12. NITRA	21:21	15
13. B.BYSTRICA	22:29	14
14. SLAVIA	17:25	14

15. ŽILINA	17:28	10
16. PREŠOV	17:37	6

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 17. kola: Plzeň - Zlín 1:0, Havířov - Opava 1:0, Frýdek-Místek - Teplice 1:0, Xaverov - České Budějovice 1:0, Mladá Boleslav - Chomutov 0:1, Slušovice - Tábor 1:1, Liberec - Brno 0:0.

V sedmi zápasech pouze 7 branek! Je to nějaká kopaná? Fandové chtějí vidět branky o které je v 1. národní lize velká nouze.

Plzeň, vedoucí klub tabulky vstřelil v 17. zápasech pouze 21 branek!!!

Tabulka: Skóre: Body:

1. PLZEŇ	21: 7	28
2. BRNO	30: 9	26
3. FR.MÍSTEK	19:13	19
4. ZLÍN	18:13	18
5. TÁBOR	17:17	17
6. ML. BOLESLAV	17:19	17
7. CHOMUTOV	17:21	17
8. TEPLICE	25:23	16
9. OPAVA	16:17	16
10. HAVÍŘOV	15:17	15
11. Č.BUDĚJOVICE	22:22	14
12. LIBEREC	17:22	14
13. SLUŠOVICE	14:19	14
14. XAVEROV	21:30	13
15. ÚSTÍ n/L.	14:34	6

1. S.N.F.L.

Výsledky 18. kola: Slovan - Čadca 1:0, Spojie - ZTS Košice 5:2, Martin - Senica 2:0, Stropkov - Trebišov 1:2, Hurbanovo - Michalovce 2:0, Považská Bystrica - Prievidza 1:1, Lok. Košice - ČH Bratislava 0:1, Humenné - Levice 1:0.

Tabulka: Skóre: Body:

1. SLOVAN	31: 7	31
2. HURBANOVO	21:15	22
3. MICHALOVCE	31:21	21
4. SPOJE	29:24	21
5. P.BYSTRICA	28:17	20
6. HUMENNÉ	25:18	20
7. LEVICE	25:19	18
8. SENICA	19:20	16
9. ČADCA	15:19	16
10. STROPKOV	19:25	16
11. PRIEVIDZA	16:30	16
12. ZTS KOŠICE	20:22	15
13. TREBIŠOV	22:25	14
14. LOK.KOŠICE	15:26	13
15. ČH BRATISLAVA	11:35	12
16. MARTIN	17:31	11

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Bulharsko - Československo 2:0

- pouze 5,000 diváků v hlavním městě Bulharska - Sofii, bylo nadšeno vítězstvím domácích.

Čs. mužstvo bylo skoro bez útoku. První střelu na bránu vypálil ve 43. min. Hýravý. Trenér čs. mužstva po zápase prohlásil: „Vystřelit třikrát na bránu za zápas je strašně málo! Prohru o jeden gól byl považoval za spravedlivější.“

Branky dali: 27. min. Strakov 1:0, 88. min. Penev 2:0. Rozhodčí Peschel byl z Východního Německa.

Další mezinárodní výsledky: Řecko - SSSR 0:4, Irsko - Rumunsko 2:0, Wales - Jugoslávia 1:2, Sev. Irsko - Polsko 1:1, Francie - Španělsko 2:1, Malta - Skotsko 1:1, Belgie - Maďarsko 3:0, Anglie - Holandsko 2:2.

KOPANÁ V USA

M.I.S.L.

Tato liga byla založena v roce

1978 a již za týden ukončí svou 10. sezonu. Mnohé kluby přišly a mnohé odešly; letos se však rozhodne, zda-li i tato liga skončí svou kariéru.

Majitelé klubů tvrdí, že ztrácejí mnoho peněz, i když většina hráčů je spokojena s malým platem okolo 30 tisíc dolarů ročně.

Již 15. dubna se má rozhodnout o další existenci této profesionální ligy. Nám nezbyvá nic jiného než počkat na výsledek rozhodnutí majitelů klubů.

Tabulky

Východní skupina: V. P.

1. Minnesota	28	23
2. Dallas	27	24
3. Cleveland	27	25
4. Chicago	22	28
5. Baltimore	22	29

Západní skupina: V. P.

1. San Diego	37	13
2. Los Angeles	27	24
3. Kansas City	26	24
4. Tacoma	24	26
5. Wichita	22	29
6. St. Louis	19	34

HOKEJ - NHL

Ve středu byly zahájeny boje o „Stanley - Cup“ za účasti 16 klubů. Již v 1. kole se hraje na 4 vítězné zápasy.

Dle programu zápasů, 1. kolo by mělo být ukončeno 16. dubna. Přinášíme program zápasů:

Campbell Conference:

Calgary vs. Los Angeles
Edmonton vs. Winnipeg
Detroit vs. Toronto
St. Louis vs. Chicago

Wales Conference:

Montreal vs. Hartford
Boston vs. Buffalo
Islanders vs. New Jersey
Washington vs. Philadelphia

Konečné tabulky:

Campbell Conference

Norris W L T Pts				
x-Detroit	41	28	11	93
y-St. Louis	34	38	8	76
y-Chicago	30	41	9	69
y-Toronto	21	49	10	52
Minnesota	19	48	13	51

Smythe W L T Pts

x-Calgary	48	23	9	105
y-Edmonton	44	25	11	99
y-Winnipeg	33	36	11	77
y-Los Angeles	30	42	8	68
Vancouver	25	46	9	59

Wales Conference

Patrick W L T Pts

x-N.Y. Islanders	39	31	10	88
y-Washington	38	33	9	85
y-Philadelphia	38	33	9	85
y-New Jersey	38	36	6	82
N.Y. Rangers	36	34	10	82
Pittsburgh	36	35	9	81

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:

- a Save-by-Mail plan,
- easy-to-serve-you office facilities,
- fast service,
- free parking.

Come in. Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

KRÁSNA ČESKA MUZIKA!!!!.. BEAUTIFUL CZECH TAPES!!!!

Two beautiful Czech tapes entitled "Classics from Czechoslovakia" and "Czech Christmas and Religious Favorites". With great music and beautiful voices, the "Classics" has songs such as Cerny Cikan, Do Lesicka, U Studanky. Also available is the "Religious" tape with beautiful hymns recalling the lovely songs sung at Czech Masses such as Tisickrat Pozdravujeme, Poj'd Spasiteli, etc. Side Two has beautiful Christmas carols (koledy). Great gifts for birthdays, anniversaries, Mother's Day or Father's Day!! A total of 17 songs on each tape with lyrics included. Send \$8.50 plus \$1.50 postage and handling for each tape to East Bernard, Czech Singers, c/o Martha Viktorin, Rt. 2, Box 224, East Bernard, Texas 77435. Please specify which tape you want.

Adams W L T Pts				
x-Montreal	45	22	13	103
y-Boston	44	30	6	94
y-Buffalo	37	32	11	85
y-Hartford	35	38	7	77
Quebec	32	43	5	69

Minnesota, Vancouver, N.Y. Rangers, Pittsburgh a Quebec jsou už vyřazeni z bojů o pohár. x - mistr divize y - kvalifikace do „Stanley Cup“

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Sparta - Fortuna
ve 2:30 hod. v neděli

Manažer Sparty Jarda Fajkus připravuje svoje mužstvo na Jarní sezonu. Již tuto neděli sehraje naše Sparta přátelský zápas proti Fortuně.

Zápas se bude hrát na hřišti Lincolnovy školy ve Wheatonu. Sparta vyzkouší některé nové hráče, kteří připadají v úvahu pro 1. mužstvo.

Sestava bude utvořena z následujících hráčů: Hagemann, Daniels, Hall, Brabeneč, Wise, Weld, Navejas, Maliff, Metzger, Santillan, Carranza, Glendinning, Kouwe, Hellseth, Wolf, Limbrick, Mc Clements a další.

Do zahájení sezony zbývají pouze 2 týdny, a proto je velmi nutné, aby se všichni hráči připravili na tuto novou Jarní sezonu.

Program zápasů 1. kola na neděli 24. dubna:

United Serbs - Sparta
Eagles - Trevians
Kickers - Lightning
Royal Wavel - Vikings
Schwaben - Gr. White

Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRAŇICÍ

Rodilý Žižkovák Josef Trousílek, výborný hokejový hráč L.T.C. Praha, hrál deset sezón s jednou hokejkou. Když si oblékl dres s lvíčkem na prsou, tak se stával z lvíčka ve znaku pořádný lev! V roce 1947 bylo Mistrovství světa v Praze. Těšil se z titulu spolu se starou gardou. O rok později, ze Zimních OH ve švýcarském Sv. Mořici přivezl stříbrnou

medaili. Pak přišla v osmačtyřicátém letecká katastrofa (Šťovík, Stibor, Troják, Jarkovský, Švarc a Pokorný) - kteří zůstali ve vlnách kanálu La Manche. V zápase se Švédskem třetí gól dal Trousílek. Měl bolavá žebra a reontgen ukázal že měl čtyři zlomená žebra - tak skončil...

Dříve narození, kteří Trousílek viděli hrát, potvrdí jaký to býval bojovník. Na ledě tvrdý jako skála, ale kdo ho poznal trochu blíž ví, že je to člověk, který by ani kuřeti neublížil! Posílá pozdrav všem čs. sportovcům v zahraničí. DÍKY! Přejeme mnoh zdraví do dalších let.

Zajímavá zprávička: Dnes je Československo největší výrobce puků na světě. Vyrábějí jich šest milionů ročně. Největší jejich sběratel je Josef Járka, výčepník z hostince u stadionu v Plzni; má jich ve své sbírce 631 s různými emblémy; Josef Primus, ze Zvíkova u Českých Budějovic, puků také sbírá a doposud nesebíral 454 různých puků!

„Olympijský turnaj v Calgary skončil výrazným neúspěchem čs. hokeje“, píše fotbalový a hokejový týdeník „Gól“. Nikdo si na tom nebere vinu. Tajemstvím bylo, že trenéři se často pohádali s hráči. Zavinili nezdár v Calgary pouze trenéři nebo i hráči? Podle nás hodně zavinili hlídači a ti, kteří zbytečně doprovázeli mužstvo z ministerstva sportu. Bylo jich víc než dost!!!

Na XVII. ples Čechů a Slováků - který se koná 17. dubna v Clevelandu přijedou místopředseda Svazu Vlád a Zikán z Baltimore, z Toronta Tonda Štrobach a hosté z Chicaga.

Pavel Pecháček, který byl dlouhá léta sportovním hlasatelem „Hlasu Ameriky“ a dopisovatel sportovních zpráv do krajských novin - je šéfem Čs. oddělení; nyní byl vyznamenán cenou „Muž roku 1987“ - Hlasu Ameriky ve Washingtonu. Rádi mu gratulujeme!

Býv. brankář Pardubic a pražské Sparty Karel Horák zemřel ve věku 70 let. Čest jeho památce!

Za Metodějem Floriánem v Československu

Byl jedním z prvních synů - ne-li vůbec nejstarším - z početných potomků známého překladatele a zasloužilého vydavatele katolických mystiků a soudobých autorů - hlavně konvertitů ve Staré Říši na Moravě. Narodil se na sv. Mikuláše r. 1904 a zemřel 3. prosince 1987 - právě v den svých 83. narozenin v neděli 6. prosince 87 měl pohřeb na místním staroříšském hřbitově.

Floriánovi neměli hmotně sice nikdy na růžích ustláno, protože starý pan Florián dal každou korunu do vydání vzácných a bibliofily tisknutých knih, které mu často tiskl jen aršík po aršíku - (v knižnici ARCHY) tiskař umělec Kryl - (otec Karla Kryla, který tu bude v Chicagu za měsíc mezi námi). Všechny Floriánovy děti však měly nějaký umělecký talent - od zpěvu, hudby, malířství až po řezbářství - a tak Metoděj vyrůstal nejen v přísné katolické rodině, ale i v literárním a uměleckém prostředí.

Ve svých mužných letech byl dlouhou řadu let varhaníkem a regenschorim v bazilice sv. Markéty při benediktinském klášteře sv. Vojtěcha v Břevnově. Stál u zrodu „Scholy Cantorum“ prof. Miroslava Venhody, v Břevnově začal tvořit své známé kolorované dřevoryty a vyřezávat i první betlémy. Fotografie toho, který vyřezal pro břevnovský klášterní chrám, postavený začátkem 17. stol. Dietsenhofery, jsme dostali o loňských vánocích v naší redakci jako pozdrav z vlasti, a tak její otisk rádi přinášíme na stránkách H.N. jako projev vděčnosti za všechno krásné, co dovedné ruce Metoděje Floriána vytvořily k Boží oslavě a k radosti lidí.

FOR SALE

3 bedroom ranch in Naperville, backs up to forest preserve, 5 years old;

\$94,500. Call

Renata SLIVA

Realty Associates, Ltd.

Home: (312) 369 - 4720

Office: (312) 369 - 5590

KNIHY ČESKÉ, ANGLICKÉ, gramodesky, a magnetofonové kazety zasílá:

Miroslav Konvička

12726 Archwood ST

North Hollywood, CA 91606

Napište si o katalogy

Metoděj Florian

varhaník

Narozen 6. prosince 1904,

zemřel 3. prosince 1987

Pohřeb ve Staré Říši

v neděli 6. prosince 1987 ve 14 hodin

sourozenci

VCT 22 87

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TUROŇ, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING SERVICE
24 HOURS

☎ 387 - 7000

VELMI VÝHODNÁ KOUPE

10 roků bílý cihlový dům „level“; výborné sousedství - samé nové domy - v Lyons, IL. - 3 bedrooms - ložnice living room - obývací pokoj dining room - jídelna family room - rekreační pokoj 2 koupelny garáž na dvě auta - přímý, post-ranní vjezd do garáže. Musíte vidět - na ceně je majitel ochoten slevit!

Prodej lotů úrodné půdy v Arizoně

1) Bisbee - Arizona

Na prodej 12 lotů - velikost 330 feetů x 146 feetů. Loty je možno koupit dohromady, anebo odděleně: Cena jednoho lotu \$1,300 anebo podle dohody.

2) Wilcox - Arizona

3 loty - každý velikosti 40 akrů. Možno zakoupit dohromady, anebo jednotlivě. Cena podle dohody.

3) Antioch - Illinois 80 x 126 feetů a 98 x 144 feetů. Celkem 11,214 čtverečních feetů, Residential area North East Corner Highway 83rd & 123 ST. \$ 9 tisíc, anebo nejlepší nabídka.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradnu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermákova tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Czechoslovak Radio Broadcast 795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“ nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“, každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M. na vlně 1450 AM WCEV Radio pod vedením Jarmily Smrčkové

ROZHOVOR s Mons. Karlem Vránou

V lednu uplynulo deset let, kdy se ujal řízení koleje jako rektor Mons. Karel Vrána. Při této příležitosti jsme ho požádali o rozhovor, který zde otiskujeme.

Otče rektore, někteří z nás bohoslovci - ale snad také někteří z čtenářů Brázdy - toho moc neví o Vašem předchozím působení. Můžeme Vás tedy úvodem požádat o krátké „curriculum vitae“?

Když už tedy mluvíte o „curriculum vitae“ a o „působení“, tak bych vaši otázku zaostřil. Do svých šestadvaceti let jsem byl „působen“ a teprve potom jsem začal opravdu - i když tápavě - působit. Pocházím z Českomoravské vysočiny, z kraje kolem Želiva a z diecéze královéhradecké. Nižší gymnázium jsem vystudoval u Otců jezuitů na arcibiskupském gymnáziu v Praze - Bubeneč a na Smíchově. Po jeho uzavření nacisty r. 1941 jsem přešel na Jiráskovo gymnázium v Reslově ulici. Po ukončení gymnazijních studií jsem se rozhodl o tom co dál. Bylo by moc dlouhé popsat mou cestu do semináře. Snad až někdy jindy. Jen toto bych rád dodal. Bylo to v květnu, po revoluci 1945. S Jirkou Jeřábkem, dnes farářem v jižním Tyrolsku, jsme zašli k Msgr. Josefu Beranovi, tehdejšímu rektoru pražského semináře, se žádostí, aby nás přijal jako bohoslovce. Když Msgr. Beran zjistil, že pat-

řím do hradecké diecéze, řekl mi: „Mladý muži, je mi líto, ale nemohu vás přijmout. Dohodli jsme se s ordináři, že nebudeme „přetahovat“ bohoslovce z jiných diecézí. Patříte do Hradce a hlaste se tedy v Hradci.“ Moje pokusy přemluvit rektora Berana byly marné, protože také důvody, které jsem uváděl, byly dost romantické a - jak to vidím dnes - značně směšné. No, šel jsem do Hradce. Tehdejší biskup Mořic Pícha mě pak poslal do Nepomucenu. Na podzim 1951 jsem byl poslán - spolu s mnoha jinými spolužáky - jako kaplan „na kopečky“ - do severní Itálie. Zde začalo skutečně mé kněžské působení. Byla to pro mne krásná a velmi pozitivní zkušenost, na kterou nemohu zapomenout a k níž dnes hledím jako k orientačnímu bodu. Popravdě řečeno, do Tyrolska se mi nechtělo. Lákalo mne studium teologie, Řím se mi líbil a v Nepomucenu se dalo docela dobře žít. Poslušnost vždy něco stojí, ale vždy se vyplatí. Promiňte mi tuto tržní hantýrku. Ale vy víte, co to je analogie a chápete, co chci říci. Nikdy jsem nelitoval, že jsem poslechl, i když jsem se poněkud kroutil jako mladý kůň, když ho poprvé zapřáhnete do vozu. Kaplanoval jsem, dělal administrátora v různých farnostech, práce se mi líbila, mnohému jsem se naučil a našel si dost času na osobní studium. Zapsal jsem se dokonce jako externí posluchač na teologickou fakultu v Solnohradě. No a pak roku 1955 jsem dostal dopis z Říma od Posvátné kongregace pro semináře (dnes - pro katolickou výchovu) s výzvou, abych na podzim téhož roku převzal místo profesora filozofie v krajském semináři v Beneventu. Dovedete si představit moje rozpoležení? Bylo mi všelijak. Sbalil jsem svých „pět švestek“, hlavně knihy, a odjel tisíc kilometrů jižním směrem. Brixen a Benevento - to je něco jako nebe a dudy. Musel jsem se rychle přeorientovat a aklimatizovat po všech stránkách. Vše bylo nové a jiné. Právě v těchto změnách si člověk může prověřit svou vlastní identitu, doučit se poslušnosti, začít si vážit její hodnoty a zejména zakusit na vlastní kůži a vlastním srdcem, že Boží prozřetelnost je nádherně nepředvídatelná, ale vždy spolehlivá. Otvírala mi tolik nových možností, až se mi z toho hlava točila. Rychle jsem dokončil teologickou dizertaci pro Solnohrad a pustil se do filozofické téze, opět jako externí posluchač, tentokrát na naší „alma mater“ - Lateránské univerzitě. Pamatuji se, že jsem

v prvních beneventských letech někde zapsal dvě myšlenky, jednu světskou a jednu evangelní. Ta světská byla v latině: Bohemia me genuit, docuere Romani; Tyrolia rapuit, tenet nunc Beneventum. Ta z evangelia: Hleďte nejprve království Boží a jeho spravedlnost - a ostatní vám bude přidáno. Dnes se sám sobě divím, že jsem v Beneventu nejen přežil, ale i prožil jednu vzácnou a neopakovatelnou dvaadvacet let trvající zkušenost. Deo gratias!

Desetileté působení není krátká doba, ba naopak pěkný časový úsek, který nutí k zamyšlení. Jak byste zhodnotil toto období svého působení v Nepomucenu?

Deset let odpovědnosti za Nepomucenum a v Nepomucenu je moje třetí velká kněžská zkušenost. Jak ten čas letí, „fugit irreparabile tempus et mentem mortalia tangunt.“ Zdá se mi to jako včera, když jsem opět sbalil tentokrát „pět krát pět švestek“. Knihy - moji věrní přátelé - se značně rozmnožily. Rozhodoval jsem se dlouho, vážil a měřil jsem důvody pro i proti, zda mám přijmout vyzvání svých římských představených a vzít na sebe úkol rektora naší koleje. Musím říci, že nikdo mi nic neukládal pod poslušností. Jen mě vybízeli a také pobízeli, abych šel do Říma. Otevřeně se přiznám, že se mi zrovna moc nechtělo opustit Benevento, s kterým jsem se sžil a Neapol, kde jsem měl v posledních letech úvazek na teologické fakultě. Poznal jsem italský jih v jeho stínech i v jeho světlech, kterých je nesporně víc, než se nám může zdát. Prostě se mi tam líbilo. Práce v semináři a na fakultě byla zajímavá a radostná, obohacující a osvěžující. Jako profesor jsem měl dost dlouhé prázdniny. To byla úžasná výhoda, která mi umožnila mnoho studijních cest nejen po Evropě, ale i k místům, kde se zrodila, rostla a kvetla řecká filozofie, k místům spojených s misí sv. Pavla - ba až do Mezopotámie a do země všech zemí, do Země zaslíbené. Když jsem se svěřil se svými pochybnostmi duchovnímu Oteci a přáteli, tak mě tento upozornil na pokušení „zabydlet se do svého světa a uzavřít se do celkem pohodlné ulity.“ Mluvil mi dost obšírně o tzv. „nezřízeném lpění“, o plíživé sladké idolatrii. Měl asi pravdu. „Ono“ se mi nechtělo. Ale co je toto „ono“? Záleží přece na tom, zda chci já, odpovědně a ve svědomí. Tak jsem nechal tyto důvody a hledal jiné, solidnější. Úkol rektora je vždy náročný, a tím více

v Nepomucenu, v dnešní situaci. Nepovažoval jsem se za připraveného ani zvláště schopného. A měl jsem asi pravdu. Po dvacetidvou letech nepřetržitého obcování s filozofickými abstrakcemi a radostného „přátelství s oblaky“ bych měl odpovědně přijmout úkol spojený se spoustou administrativní práce a také s hospodářskými starostmi?

No fekněte, nebyla by to opovázlivost? Asi to byla opovázlivost, když jsem nakonec řekl své ano a do Říma šel. Řekl jsem je ve svém svědomí, které mi přece jen nedalo couvnout a ukázalo mi, že i teď jde o poslušnost církvi, vůbec a hlavně té u nás doma, která je svázaná a potřebuje, abychom při ní stáli. Dodal jsem: „In nomine tuo, Domine...“ I když jsem Nepomucenum znal, a nejen ze svých seminárních let, přece bylo skoro vše pro mne nové. Nechci dramatizovat ani zveličovat začáteční potíže v orientaci. První dva roky jsem jezdil ještě do Neapole, protože fakulta hledala nástupce. Přiznám se, že se mi někdy chtělo odejít a nevrátit se. Jezdval jsem na jih kolem kostelíka Quo vadis - tak si už domyslíte, proč jsem se přece jen vrátil. Neodpověděl jsem ještě na vaši otázku, jak hodnotím svou desítiletou nepomucenskou zkušenost. Podívejte se mnohem důležitější je, jak ji hodnotí Bůh. Snažím se rozpoznat Jeho hodnocení v modlitbě. Secretum meum mihi. Něco však přece jen mohu vyslovit. Velmi pozitivně hodnotím pomoc, které se mi dostalo od mých nejužších spolupracovníků. S nesporným obdivem a s hlubokým vděkem jmenuji zde svého předchůdce Mons. Plannera, který mě obětavě uváděl do práce a doposud mi pomáhá. Je pro nás všechny světlým vzorem. Našel jsem velkou oporu a v moudré, dnes už třiasedmdesátileté zkušenosti Otce spirituála Špidlíka, v oddané pracovitosti a spolehlivosti P. Říhy, ve starostlivé obětavosti pana vicerektora Plíška. Nemohu ovšem opominout tiché, vzácné a požehnané dílo Sester Boromejek v prvním roce, a pak našich neocenitelných polských Sester. Jestliže Nepomucenum mohlo trvat a jít dopředu a jestliže jsem mohl něco dobrého udělat v koleji, pak je to také zásluha mých spolupracovníků - a vůbec mých a našich přátel, které nemohu teď vyjmenovat, ale kterým jsem tak zavázán. Nechyběli a doposud nechybějí ani kritiky. Ale i ty jsou dobré, hlavně když pravdivě odestírají skutečné nedostatky a vycházejí z ochoty

pomoci Nepomucenu a jeho rektorovi.

Určitě nechybí ani radostné okamžiky, při kterých se člověk s chutí zasměje. Můžete se s námi rozdělit o nějakou veselou příhodu z „nepomucenského období“?

Starostí velkých i malých, událostí vážných, smutných ba i tragických jsme nebyli a nejsme ušetřeni ani dnes. Ale jsou tu i radostné a potěšující věci - a není jich málo. Obojí se často střídá ba propojuje tak jako v lidském životě vůbec. A hlavně v tak různorodé komunitě jako je naše. Myslím, že nepřejde žádný den, aby se něco komického a směšného nestalo. Tak například jsem se nečápano dověděl, že prý u nás někdo hledal telefonicky jakéhosi „Padre Caloria“. Nakonec se ukázalo, že hledali „Padre Říha“. Je ovšem nerealistické očekávat od Italů - a nejen od nich - aby vyslovili zřetelně naše „ř“.

Mezi veselé příhody, které se stále opakují v různých obměnách patří to, čemu říkám „výroba mýtů a legend“. Opravdu naše komunita má na tuto výrobu patent, nebo chcete-li charisma. To zní víc teologicky, že? Měl jsem dokonce pokušení otevřít kráček pro prodej kolejních mýtů. Mohli bychom něco utržit. Přátelé mě poučili, že vyrábění mýtů je obecný jev, rozšířený hlavně v komunitách. Prý je to dokonce jakési odvěké lidské právo. Nevím, zda o něm mluví helsinská dohoda. Jisté je, že lidé všech kontinentů a ras mají mimořádně vyvinutý sklon k „Mytopoiesis“. Je jakousi útechou, že naše komunita není výjimkou. Kdybych měl víc času, tak bych začal kolejní legendy sepisovat. Nechtěl by se někdo z vás ujmout tohoto úkolu? Bylo by to záslužné dílo. Mohli bychom pak na takovém textu přezkoušet a prověřit třeba Bultmannovu teorii odmytologizování. Musím se zmínit aspoň o jedné legendě, která vznikla kolem mé cesty do Washingtonu u příležitosti svěcení české kaple. Nějaký příliš bujný mozek přišel na nápad, že jsem do USA jel hlavně a především proto, abych tam zorganizoval mezi krajany sbírku na kolej. Prý jsem měl obrovský úspěch a vrátil se triumfálně do Říma s milionem dolarů. Protože legenda je plastická a má obyčejně několik vydání, tak jsem se později dověděl, že moje americká cesta vynesla čtyři miliardy italských lir. No, řekl jsem si: Škoda, že ta legenda je jen legendou; stačilo by, kdybych přivezl desetinu, mohl bych zorganizovat sympozium o vzniku mýtů a o

HLEDÁM

svého bratrance - žije-li dosud - anebo jeho rodinu a děti. Jn enoval se

FRANK ČELŮSTKA, narodil se už v Chicagu, Il. v letech 1917-18, a jeho rodiče vyemigrovali do USA několik let předtím z našeho rodného Zlína na Moravě. V USA se v životě dobře uplatnil jako úspěšný vedoucí některého velkoobchodu. To je asi vše, co o něm z dětství vím. - Nic jiného od něho nechci - než s ním - či s jeho příbuznými - navázat styk, abych se dověděl o jeho životních osudech pro doplnění naší rodinné kroniky. - Vážení krajané, tam za mořem, kteří jste jej znali, anebo někde v životě potkali, laskavě mi o něm něco napište. Budu Vám vděčný i za tu nejmenší zprávu. Proto Vám předem za Vaši laskavou ochotu děkuji. Moje jméno a adresa:

František Čelůstka,
Prsné 584
76001 Gottwaldov, ČSSR.

šíření legend, mohli bychom pak také udílet metály nejlepšímu mytopoetickému mozku. Tato „americká“ legenda roste. Někdo k ní připojil dovětek, který tvrdil, že Mons. Marcinkus mě bude brzy jmenovat svým poradcem. Legenda přeskočila kolejní zdi a dostala se mezi naše římské sousedy. Jednoho krásného dne za mnou přišel jeden dobromyslný pán a prosil mě, abych mu půjčil sto milionů lir na zakoupení bytu. Na moji udivenou otázku, jak vůbec na tento nápad přišel, mi odpověděl: „Vždyť přece máte miliardové vklady. Já to slyšel na vlastní uši od věrohodných lidí.“ Bylo mi líto, že jsem nemohl vyhovět. No, škoda, opravdu škoda, že tato legenda zůstala jenom legendou.

Dovolte mi ještě jednu historku. Před kolejní budovou v zahradě máme několik pomerančovníků. Pohled na ně potěší, hlavně když kolem vánoc jejich plody dozrávají. Pomeranče ovšem vábí nejen některé obyvatele koleje, ale také italskou mládež z via Concordia. Tak jsme dostali občas večerní návštěvu, která přešla zed' a nacpala si kapsy pomaranči. Protože přítomná polámala i větev - a to byla největší škoda - požádal jsem pana vrátného, aby mě upozornil, kdyby se návštěva z ulice zase objevila. Jednou jsme byli u věčeře, když mi pan Dominik hlásil, že někdo přelézal zed'. Dva statní alumni hned odběhli do zahrady a chlapíka chytili. Chtěli ho dovést ke mně. Jemu se to nezdálo, začal něco vysvětlovat, čemu naši alumni nerozuměli. Zkrátka a dobře stiskli ho tak silně, že on začal křičet a klet. Tak ho stiskli ještě silněji a přitáhli ho do refektáře. Chlapík nařikal a svíjel se bolestí. Ke svému úžasu jsem zjistil, že to nebyl žádný zloděj, nýbrž číšník z nárožní hospody pana Severiniho. Šel otevřít vodu. Uzávěr je totiž v naší zahradě. Aby si ušetřil cestu kolem koleje, tak prostě přelézal zed'. To jsme ovšem nevěděli. Nakonec přišel sám pan Severini a chlapíka značně pohmožděného dal lékařsky ošetřit a dal mu taky čtrnáctidenní zdravotní dovolenou. Od té doby už přes zed' nelez.

Samo víc jak čtyřicetileté odloučení od vlasti mívá bezpochyby vliv na rodný jazyk. Avšak všichni, kdo Vás poslouchají nebo čtou Vaše práce, obdivují Vaš jazykový projev. Jak jste si dokázal nejenom udržet, ale především rozvinout tak bohatou kulturu své mateřštiny - a to v cizím prostředí?

Děkuji vám za poklonu. Tuhle otázku jsem nečekal. Slyším ji velmi zřídka. Sám bych byl spíše kritičtější a opatrnější. Ale máte pravdu když říkáte, že dlouholeté odloučení od vlasti může značně ovlivnit a narušit rodný jazyk. O tomto problému bychom se mohli bavit velmi dlouho. Dotýká se totiž nejen mne osobně, ale je to i problém váš a vůbec všech našich krajanů žijících v cizině. Zkratkově a poněkud schematicky řečeno, existuje dvojí krajní jazyková situace, která se ukazuje jako obecný jev. Poznal jsem lidi, kteří během pěti let prožitých v exilu se dostatečně naučili jazyku svého nového prostředí, ale značně pozapomněli svou rodnou řeč. Ale znám také druhý extrém, totiž ty, kteří mateřštinu nezapomněli, ale nikdy se nenaucili ani za dvacet let - cizímu jazyku. Nejsmutnější je ovšem případ těch, kteří zapomínají svůj mateřský jazyk a nejsou s to osvojit si jazyk svých nových sousedů. Dovedete si představit jejich osamocení? Je ovšem možná ještě jiná cesta: udržet a popř. zdokonalit svůj rodný jazyk a naučit se obstojně jednomu nebo i více cizím řečem, a to tak, abychom se jimi mohli vyjadřovat jak ústy tak písmem. Je to cesta nikoliv vždy a nikoli pro každého snadná. Ale lze se o ní alespoň pokusit a na ní vytrvat. Nakonec se ukáže, že je to cesta schůdná. Svědčí o tom zkušenost mnoha našich ex-alumnů, které i vy znáte. O toto syntetické řešení jsem se pokusil i já. Nemohu říci, že se mi všechno podařilo. Stále se musím doučovat. Je to ale dobrá příležitost udržet si určitou duševní svěžest. Celá tato jazyková záležitost má své nejen psychologické, ale přímo metafyzické a teologické pozadí. Tím se ovšem dostáváme mimo rámec naší otázky. Je to už moje „profesionální deformace“, že se snadno dám strhnout - a často ke své škodě - do teorií. Tím vás nebudu unavovat. Prvním úspěchem k úspěšnému, alespoň relativně úspěšnému řešení tohoto našeho jazykového problému je vyspělá, uvědomělá a radostná láska ke svým etnickým kořenům, ke svému rodu a k jeho tradici i kultuře. Bylo by hloupé a nízké chtít si udržet svou původní jazykovou a kulturní identitu tím, že budu pohrdat jazykem a kulturou jiných národů. Mám-li se naučit dobře jejich jazyku, musím je mít rád, musím vidět i jejich sympatické a pozitivní stránky. Osobně jsem si udržoval a udržuji svůj rodný jazyk tím, že se v něm snažím korektně nejen mluvit a psát, ale že se mu stále

učím četbou naší současné literatury. Hodně jsem se naučil u Durycha, Čepa, Schulze, Březiny, Zahradníčka, Renče, Reyneka, Demla, Halase, Holana - abych jmenoval aspoň některé.

Doposud nesměji přicházet legálně od nás z domova kandidáti kněžství, aby se připravili studiem v Římě na své budoucí působení. Myslíte, že je stále absurdní hovořit o legálním příchodu bohoslovců z našich diecézí? A co byste v takové situaci dělal kdyby k ní opravdu došlo?

Vaše otázka obsahuje tři vrstvy: konstatování historické skutečnosti, její právní kvalitu a výhledovou situaci. K historickému a nám všem známému faktu bych poznamenal několik podrobností. Poslední bohoslovec myslím, že to byl Dr. Karel Kulhánek, dnes v Rakousku - přišel legálně roku 1949. Naši domácí ordináři se stále snažili o uznání práva církve posílat bohoslovce a kněze na zahraniční fakulty, do Říma i jinam. Nikdy se nevzdali naděje na znovuoživení této možnosti. Tato naděje se opírala také o zkušenost v jiných socialistických zemích, které zaujaly tolerantnější stanovisko. Tak např. Polsko, Maďarsko a Jugoslávie našly pro církve přijatelnější řešení. Poznávají totiž, že i v rámci socialistické společenské soustavy jsou možnosti, jak čestně řešit vztahy mezi církví a státem, včetně otázky legálního posílání bohoslovců do zahraničí.

Ve své otázce jste použil dvakrát slovo „legální“. Běží tu o pozitivní státní normy, které jako každý pozitivní lidský zákon jsou změnitelné. Společenská situace se stále proměňuje, protože se mění lidé. Je také v zájmu moudrého zákonodárce zesoučasňovat, upravovat a někdy i radikálně novelizovat státní zákony, aby lépe odpovídaly reálné situaci a základním občanským právům. Tak např. vy jste přišli do Nepomucena „ilegálně“ ale podle mého názoru „legitimně“ to je ve shodě s nezadatelným lidským právem. Spravedlivý svět se vždy snaží - i když to někdy trvá dost dlouho - o to, aby legalizoval legitimitu, aby svými pozitivními zákony uznal a zaručil a umožňoval základní lidská práva svých občanů. V tomto smyslu mluví velmi jasně 31 bodů tzv. „Charty věřících“, kterou jistě znáte. Mluvit o legálním příchodu bohoslovců z našich diecézí je tedy spíše otázkou naděje a práva. Za absurdní bych považoval mluvit o této naději a o tomto právu. I u nás doma se situace církve a jejich

vztahů ke státu dostala do pohybu. Za kladný a nadějný jev pokládám ubývání strachu a narůstání občanské odvahy. Mohu vám sdělit, že právě v posledním roce se dva kandidáti bohoslovci snaží o legální příchod do Nepomucena. Kdyby jim to bylo umožněno, tak by to znamenalo velký obrat v naší kolejní historii. Vynořily by se ovšem nové problémy. Problémy jsou už naším denním chlebem a jsou tu k tomu, abychom je řešili. Nepomucenum existuje předně pro naše domácí diecéze. Máme dost místa pro jejich bohoslovce nejen v budově, ale i v srdci.

Od zkušených se přijímá vždy ponaučení snadněji a bez těch nejmenších problémů. Vy nepochybně k těm zkušeným patříte, a proto Vás chceme požádat, co byste radil nám bohoslovcům, naší generaci, která má i své problémy a nedostatky?

Jistě, určitou zkušenost mám. Snažím se proměňovat ji v moudrost. Víte, zkušenost je spíše kvantitativní pojem. Moudrost je pojem kvalitativní.

Běží tu o jakost poznání, schopnost vidět do věcí, událostí i do lidí, schopnost vhledu i nadhledu, schopnost hodnocení i rozhodování. Moudrost nazírá na mnohost jevů vcelku. To je první věc, kterou bych vám doporučoval. Samozřejmě moudrost neznamená opatrnictví ani chytráctví. Je odvázná, dovede riskovat a hlavně se nebojí obětavosti, práce a odpovědnosti. To zní ovšem příliš obecně a odtažitě. Konkrétněji bych vám radil dbát a pracovat na své lidské osobnosti. Jinými slovy: přál bych vám, abyste si získali velkou kulturu srdce. Právem se říká, že srdcem kultury je kultura srdce. Stačilo by zamyslet se nad tradičním „čtyřspřežením“ tzv. základních ctností: o moudrosti jsem už mluvil, ale je tu i spravedlnost, statečnost a umírněnost. Někdy naši lidé nařikají, že je jejich prostředí nepřijímá, a že s ním mají hodně

konfliktů. V mnoha případech je tomu tak, že chyba není tolik v prostředí a v druhých, kteří jsou někdy i nesnadné typy, ale spíše v dotyčném člověku, který se chová lidsky nemožně. A pak nezapomenejte na to, že vaše lidské hodnoty, váš - řekl bych - humanismus je prvním, téměř svátostným nástrojem kněžského působení. Podívejte se na zářivé, oslovující, přímo strhující lidství Kristovo, na přitahující slunné lidství světců a velkých křesťanských osobností. Nikdo z nás si v životě nevybírá - ani si vybírat nebudete - své nadřizené, své spolupracovníky, své kolegy... Ti jsou prostě dáni. Záleží na nás, jak s touto daností budeme zacházet, jak ji budeme řídit a proměňovat.

Ziskávejte si solidní vědomosti kulturní i teologické. Dnešní člověk je právem náročný a očekává od kněze také vzdělání. Věnujte hodně péče cizím jazykům. Cizinci jsou k nám exulantům shovívaví a trpěliví. Ale když po letech stále ještě děláme elementární chyby, tak jejich trpělivost a shovívavost končí. Pamatujte si jednu zásadu, opřenou o dlouholetou - a nejen moji - zkušenost: mám-li se plně integrovat do cizojazyčného církevního společenství, pak je třeba abych měl polovinu nedostatků a dvakrát tolik předností než má domácí klerus. Samozřejmě silný, pravidelný a hluboký duchovní život je první, základní a nepostradatelnou podmínkou radostného a plodného kněžského působení. Ale to už víte sami. Nebojte se budoucnosti, nebud'te trásořitky, bolestiny, nedejte se zlákat buržoazním stylem života. Prostě „hleďte nejprve vždy a všade a už teď - království Boží a jeho spravedlnost“ - a můžete si být jisti, že ostatní vám bude přidáno. Přeji vám a vaši „Brázdě“ hodně radosti a požehnaní. (-ZM- z časopisu Brázda nepomucenských bohoslovců)

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Roast Pork
- Sausages
- Jaternice
- Roast Duck
- Breaded Pork Tenderloin
- Bakery Goods
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

Z Českého národního hřbitova v Chicagu

Jako v každé jiné krajaňské organizaci, zabývali jsme též na našem hřbitově nový rok valnou hromadou, tradičně v první sborové schůzi v roce v lednu, abychom si zvolili nové činovníky.

Patrně Sbor delegátů byl s hospodářením odstupujícího výboru spokojen, neboť byli všichni znovu zvoleni. Nově zvolení úředníci za důvěru poděkovali a slíbili, že budou v dobré práci pokračovat. Nastolení bylo provedeno v následující únorové schůzi bratrem Kutilem v restauraci Klas v Cicero po chutném společném obědě.

Jak ten čas utíká. Co tyto řádky píše je již konec března a hřbitov je již uprostřed příprav pro novou letní sezonu. Skleníky se plní sazenicemi letních květin pro zdobení hrobů se zaměřením současně na Den zdobení hrobů, pro který také letos připravujeme tradiční vzpomínkové obřady k počtu padlých vojáků z různých bojišť světa za svobodu své vlasti a ostatních demokratického světa, a též v upomínku zasloužilých národních pracovníků a přátel, kteří nás předešli a drímou jejich věčný sen v té malé, ale naší české zelené zahradě v Chicagu, na Českém národním hřbitově.

Zvlášť dopisy upozorňujeme již dnes všechny krajaňské organizace v Chicagu na letošní Den zdobení hrobů, připadající na pondělí 30. května. Podrobnosti programu sledujte v místním tisku a na naší nedělní ranní radiové hodině. Dnes Vám můžeme již prozradit, že naším slavnostním anglickým řečníkem bude senátorka Judy Baar Topinka a českým předseda Sdružení českých svobodomyšlných škol Václav Ženíšek.

Upozorňujeme na tento den již dnes ve Vašich schůzích, abyste byli důstojně zastoupeni. Ti mladí chlápci, kteří obětovali a kladli životy na oltář vlasti, si zaslouží, abychom si na ně v tento den vzpomněli a věnovali jim tu malou pozornost.

A nechci tyto řádky ukončit, aniž bychom si nevzpomněli na sestry a bratry, kteří nás loni opustili a odešli tam, odkud není návratu. Byli to bratr Plíml a sestry Davidková, Klenová a Čiháková. Čest jejich památce. Zároveň přejeme brzké a úplné uzdravení bratrům Gurtlerovi a Moravcovi a sestře Prebaň.

Na shledanou v pondělí 30. května na Českém národním hřbitově.

K. Halaška, tajemník

NINA SVOBODOVÁ

Den Božího oka

(Pokračování z min. čísla)

Den náš to, 29. února, začala voda sice již opadávat, ale její silný proud dosud rval kvádry v mostních pilířích. Gotické zdívo začalo nebezpečně pukat. A voda řádila i v kryptách a hrobkách u Panny Marie pod řetězem, kde rozvrátila celou hrobku, v níž odpočívala těla mrtvých rytířů řádu svatého Jana z ostrova Malty, na Štvanici zničil prudký živel Candonovu továrnu a v Jesuitské ulici*) vyplavila vodu panu ze Schönfeldu celý sklad knih. Velmi citelně byla také poškozena císařsko-královská solnice, odkud voda odnesla na půl čtvrtého tisíce beček se solí.

A co úrazů a škod natropil ten zběsilý živel! Kolik bylo jen v Praze zraněných a vážně nemocných, o něž se s největší horlivostí starali pražští lékaři v čele s děkanem lékařské fakulty doktorem Mikanem. Ve dne v noci poskytovali muži vědy v místnostech staroměstské radnice raněným nejpečlivější pomoc, zařizující zároveň s bezpříkladnou rychlostí a pohotovostí odvoz raněných do pražských nemocnic, kde se jich opět s nejvšestrupejší péčí ujímali řeholníci a řeholnice. Zkrátka celá Praha stála ty dny ve znamení tvrdého boje o život, jehož hrany byly mírněny milosrdnou láskou a soucitem k bolesti bližních. A tak, třeba zběsilý živel zasadil městu několik těžkých a krvavých ran, prožívala přece Praha v onom čase dobu vpravdě hrdinskou, protože se vzchopila v krásné obětavosti a v hřejivém soucitu, aby láskou hojila rány těch, jichž se dotkla těžká ruka neštěstí a pohrom.

Teprve první dny měsíce března přinesly úlevu a Žofie Salačová, která se ve vysokých „plaveckých“ botách brodila vodou v ohradě, mohla si konečně volně vydechnout a s čistým svědomím odpovědět své „ano“ na otázku pantatínkovu, bude-li možno, aby - dá-li Pán Bůh dočkat v neděli - mohla se panimáma i s „dětmi“ přestěhovat zpět k Božímu oku.

Žofie dala svolení a paní Kateřina s oběma dcerami se opět chystaly domů, jenže tentokrát poslaly služku s prádlem a šatstvem napřed, aby ohlásila Žofii jejich příchod. Ani obvyklý košík výslužky nesměl chybět, jenže dnes se karta obrátila a košík nesla na lokti plavovlasá Růžena Hudcová, která doprovázela tetu a sestřenicu až do Podskalí.

A tak čtyři ženy kráčeji směrem od svatého Apolináře dolů na Slupi. Paní Kateřina Danešová v širokých šatech modravě šedé barvy, v čepci se stříbrnými stuhami, vysoká, statná a majestátní, pravá dcera doby, kdy na největších evropských trůnech vládly ženy-císařovny, vykračuje rázným, poněkud dlouhým krokem, takže Lenka po jejím boku, nastrojená do skotického sukna, sotva stačí se svými dvěma kroky na jediný krok matčin.

Lenka čeká rodinu, ale mimo okruh nejbližších přátel nemá dosud nikdo potuchy o připravované radostné události. Lenka, hezká, sotva o poznání plnější v tváři a v postavě než dříve, se jen koketně pohupuje na červených podpatcích svých svátečních střevíčků. Její nabíraná, široce řasená sukňe šustí a víří, jak se mladá žena snaží vyrovnat krok s „tereziánským“ krokem paní Kateřiny. Nedaří se jí to, ale Lenka si ze svého nezdaru pranic nedělá. Návštěva, kde jí a Vašíčka zahrnovali laskavou pozorností, lichoťkami a dobrotami všeho druhu, a nyní opět návrat domů, k Božímu oku, k otci a k mužům, to vše má v sobě zvláštní, slavnostní ráz. Lenka se těší domů, těší se na nevelký, ale přece jen zábavný okruh svých drobných domáckých prací, těší se na besedy ve velké, přízemní kuchyni, kde upřímně ráda hostívá své „strávníky“, harfeníky a zpěváčky, těší se na pokoj v patře, kde na širokém stolku u okna se kupí jemné plátno, stuhy a krajky, půvabná a požeňnaná hojnost věcí, určených pro chvíli zvlášť významnou a zvlášť radostnou.

A těší se, až bude zase u Jana. Neviděla ho již několik dní

*) Nynější Karlova.

a představa setkání s ním ji dosud vzrušuje právě tak horce, jako vzrušovalo mládou dívku, plnou prudkého, kypícího života, letmé setkání v ohradě, krátký, ale přepevný stisk tvrdé, mužské ruky či objetí pod bezovým kerem. Objetí, jež trvalo snad jen několik vteřin, ale jehož plamen přece jen hořel v krvi v nikdy neutuchající, závrtné sladké palčivosti.

Lenciny oči přeběhnou cestu, jež ústí na Slupi, ke kostelu Bolestné Matky Boží a odtud do Podskalí k dřevařským ohradám. A zasměje se jako hrdlička.

Neboť právě od té strany přicházejí dva muži. Jeden starší, ale dosud statný, druhý ještě mladý a pružný, oba však vysocí a přímí a oba oděni ve svátečních limcových pláštích. Muži míří vzhůru a jdou jim naproti. Inu ovšem, pantatínek Daneš, a Jan! Její, Lencin Jan, který se nemůže dočkat, aby si svou mladou ženu odvedl k „Božímu oku“.

A Lenka, nic se neohlížejíc na kávané vrtění panimaminčina stříbrného čepce ani na udivené pohledy dvou „tet“, Terezy a Růženy, přidá do kroku tak, že předběhne paní Kateřinu a přímo se řítí po svahu dolů, aby již byla u svého Jana. Aby neztratila ani nejmenší chvíli času, který jí byl vyměřen pro život po jeho boku.

Nic se neohlíží na svůj stav (nesla jej ostatně neobyčejně lehce a bez obtíží, byla z těch žen, jimž je mateřství věci právě tak přirozenou a samozřejmou jako sám život s jeho denním chlebem i denními drobnými starostmi), doběhne k mužům, obejmě ho okolo krku (musí si při tom trochu stoupnout na špičky) a políbí svého Jana uprostřed ulice právě tak dlouze a šťastně, jako když bývala zamilovaná nevěstou a vítala ho z cesty, kterou podnikl místo pantatínka.

Skála jí přivítání oplatil se stejnou vlídností, ačkoli s menším ohněm. Měl svou Lenku upřímně rád, těšil se ze srdce na její návrat, ale začínal v ní na prvním místě vidět matku svých dětí a takové planoucí, milenecké vítání uprostřed ulice se mu zdálo poněkud přehnané. Není už chasníkem, který přichází do nevěstina domu den před svatbou, jsou přece již čtyři léta manželé a Lenka je konec konců matka rodiny a mladá hospodyně od „Božího oka“. A třeba v její přítomnosti mu ještě často zabouřila krev v žilách, že mu šla hlava kolem, přece cítil, že by mu bylo v této chvíli milejší, kdyby jeho žena alespoň na veřejné ulici projevovala méně ohně. Nehovoří však o tom. Nemá srdce, aby vytýkal Lence to, co ona považuje za upřímný projev lásky, přece však přes její hlavu vyšle dva krátké, bystře pátravé pohledy. Jeden směrem k Vašíkovi, toho si vedou tetičky, ale on se právě vysmekl z Růženy ruky a drže se jen Terezy, mává tlustou, dětskou ručkou vstříc dědečkovi, který urychluje krok, už jen aby byl u svého miláčka a mohl ho vyzdvihnout do své laskavé náruče.

A druhý pohled směřuje k dvojici mladých žen, mezi nimiž se Vašík třepetá jak neposedný, pestrý plamének. A přes hlavu malé, švitořivé, zamilované Lenky hledí Jan Skála k tváři, stíněné hnědým kloboukem se sametovými stuhami. K sladce hrdé a líbezně přísné tváři „zámecké slečny“ Terezy Danešové.

Lenka, Vašík, ano ti jsou jeho, ti jsou kusem jeho nejvládnější bytosti, asi tak jako ruce, jimiž je k sobě vine, jako svaly, které se tvrdě napínají pod jemnou, sváteční košili z bělostného plátna, nebo jako krev, bujaře kolující v jeho zdravém, urostlém těle. Ale Tereza - to je něco jiného. Tereza, to je píseň, zpívaná někde v dálce, tam, kde se vzduch chvěje zlatem a modří, Tereza je sváteční chvíle, v níž hlaholí zvon nad vodou. A je to krása a sláva ducha, jemuž je usouzeno, aby kvetl na všech větvích květy nejlíbeznějšími.

Lenka však nevidí pohledy mužovy. Nevnímá vůbec nic než své veselé, bezstarostné štěstí. Zavěsí se do manželova lokte a švitoříc a lichoťíc se jako kotě, vrací se do domu „U Božího oka“ plna radosti, smíchu a těšení. Vrací se tam tak bezstarostně, jako by se ani nepsal rok, na který bude celá Praha vzpomínat v trpkosti toho, komu byl vzat statek nad jiné cenný.

Když se té neděle vrací Růžena Hudcová od „Božího oka“ domů, do zahrady pod Karlovem, když vstupuje vzhůru ze Slup do úvozu, vedoucího k svatému Apolináři, zapadá slunce do takové záplavy purpuru a roztaveného zlata, že se zdá, jako by celý svět tonul na vlnách hořící lávy. Větrný západ věští příchod času odlišného od toho, co minulo.

Dívka se zastavila. Bylo zde ticho a klid, a bylo zde docela

jinak než za časného odpoledne, když doprovázela tetu a sestřenice dolů do Podskalí a kdy radostné švitoření malého Vašíčka zvonilo do sluchu jako hlas jásajících rolniček.

Nyní zde bylo ticho, a to ticho, jež se měkce linulo ze zdí odpočívajících zahrad, bylo známé a blízké jako podání ruky nejlepšího přítele. Růženiny oči objímají prostor, spočívají dlouhým pohledem na šedí zdi, zakončené zubatou klikatinou hnědých a zelených střepů. Nad zdí se tvrdě rýsují temné, holé větve stromů.

Zde, ano zde bývalo nejkrásnější jaro, jaké se kdy otevřelo před zrakem její duše. Jaro chvějných jív, prvního rozbřesku poupat, fialek a písni. Jaro, ve kterém jí bok po boku kráčel Michael Gregor. Mladý student, chudý na statky vezdejšího života, ale bohatý na naděje, s nimiž se upínal k budoucnosti. K společné budoucnosti s tou, jejíž ruku tiskl v hubených prstech a jejíž ústa líbal rty, svěžími jak jarní vítr.

Ano, to bylo. Bylo - - - Právě v této uličce, tiché a celé ztracené a přece nejkrásnější ze všech ulic, jimiž kdy prošlo mládí. Není tomu ještě ani celý rok a přece, jak je to vše nyní daleké, a jak se ta doba zdá dávná a téměř mrtvá! Jako by mezi ní a dneškem ležely hory, moře, věky . . .

(Pokračování příště)

PROTESTY proti surovosti policie v Bratislavě

Jak bylo oznámeno v západním tisku, konala se 25. března t.r. v Bratislavě manifestace za náboženskou svobodu. Shromáždilo se více jak dva tisíce věřících, kteří chtěli pokojně v modlitbách žádat náboženskou svobodu v Československu. Manifestace byla plánovaná od 6 hodin do 6.30 hod. večer. Bratislavská policie však zasáhla surovým způsobem. Někteří věřící byli zbiti; mezi jiné vjela policejní auta, aby shromážděné rozehnala; na jiné byl z vodního kanonu vyslán proud vody. Věřící se však nedali zastrašit: modlili se, zpívali národní hymny a konfrontovali policii. Jedna stará matka jednoho člena policie zarazila tím, že mu řekla: „Nyní jdete proti vlastním matkám.“ Policie zadržela více jak 100 osob.

Proti policejní surovosti došla již řada protestů z ciziny; bylo protestováno také na konferenci CSCE ve Vídni, jejíž jednání bylo právě odročeno přes velikonoční svátky. V Londýně britské ministerstvo zahraničních věcí povolalo československého konsula na ministerstvo, kde mu byl předán protest britské vlády s tím, že československá policie použila „stalinistické metody“ proti věřícím a západním novinářům, kteří v Bratislavě byli, aby o manifestaci podali zprávu.

Na CSCE konferenci ve Vídni členové západních delegací ostře reagovali na události v Bratislavě. Zástupce vedoucího americké delegace vyslanec Robert Frowick vydal protestní prohlášení, ve kterém odsoudil „...police brutality exercised in breaking up the Bratislava dem-

onstration of several thousand Roman Catholics... We understand the demonstrators, many of them elderly citizens, were simply calling for a reasonable respect for human rights and fundamental freedoms... The Government of Czechoslovakia has pledged to respect such rights and freedoms in CSCE commitments undertaken within the Helsinki Final Act and the Madrid Concluding Document... Clearly, Czechoslovakia has a long way to go to match deeds with words... in particular at present, when the Czechoslovak people hear about „glasnost“ and „perestrojka“, but encounter a reality of continuing totalitarianism and police brutality...“

Vedoucí rakouské delegace na konferenci CSCE ve Vídni, Rudolf Turovsky, také protestoval proti zatčení rakouských novinářů. Řekl: „The arrest of journalists, especially those accredited to Czechoslovakia, is certainly in violation of the Helsinki Final Act... We are working here in Vienna on the easing of working conditions for journalists in foreign countries. I think this is a blatant contradiction to all what we are doing here in this field...“ O událostech v Bratislavě se bude jednat po návratu delegátů z velikonoční přestávky 15. dubna t.r. -afa-

Shakespeare Memorial in Lincoln Park

Saturday April 23rd, is the 424th anniversary of the birth of William Shakespeare, universally recognized as a dramatic and poetic genius whose works were translated into practically every known language in the civilized world.

Shakespeare is immortalized in a statue in Lincoln Park at the foot of Belden St. between Lincoln Park West and Stockton Dr.

The posthumous gift of financier Samuel T. Johnston, the statue was unveiled, April 23, 1894. Johnston, made his fortune in real estate and was a large shareholder and director of the Chicago City Railway Co. He left \$10,000 for the „erection of a bronze statue on a pedestal of William Shakespeare in Lincoln Park.“

Noted American sculptor William Ordway Partridge was selected to create the statue. Partridge was born in Paris in 1861 of American Parents. He studied art in New York, Paris, Florence and Rome. His early reputation as a sculptor was gained through his portrait busts of the poets, notably Tennyson.

Partridge traveled to England to study the life of Shakespeare and the conditions under which he lived, to prepare himself for the Shakespeare statue. He was assisted in his research by the great Shakespeare actor Henry Irving. Irving's costumer made the clothes which Shakespeare wears. It was said that this was the first statue to portray the bard correctly clothed.

A quotation from „Hamlet“ is inscribed on the front of the pedestal. Hamlet says in the second scene of Act II, „What a piece of work is man. How noble is reason. How infinite in faculty.“

The English poet, Samuel T. Coleridge, wrote the lines which are inscribed on the opposite side of the pedestal. „He was not for an age but for all time; our myriad-minded Shakespeare.“

Shakespeare died in 1616 when he was 52 years old. He was buried beneath the village church of Stratford, at his own request.

BARRINGTON OWNER RELOCATING

For sale 3/4 acre in Barrington Willage with 3 BD house, 1 1/2 BA, L-shape DR hardwood floors, FR with FPL and BAR; Two car garage, \$163,900 only. - Call Libby ☎ (312) 381-0500 R. Starch & Co.

JANITORIAL HELP
WANTED
FOR OFFICE
TWO DAYS A WEEK

IDEAL FOR SEMI - OR RETIRED PERSON
CALL: 9:00 A.M. - 3:00
☎ 733-6112

Benedictine Sisters of the Sacred Heart

1910 MAPLE AVE., LISLE, ILLINOIS 60532

„If we die with the Lord, we shall live with the Lord.“

With the spirit of the glorious Easter Alleluias and the fragrance of spring azaleas and Easter lilies permeating our priory halls, Sister Aemilia Shonka, slipped away quietly and peacefully in her sleep on Tuesday morning, April 5th, at about 4:30 a.m., to join her Risen Saviour and participated in the heavenly Alleluias. Sister had reached her 90th birthday less than a month ago, and though weak, was not beyond an occasional humorous comeback. She was able to join the invalid Sisters in their place in chapel for Holy Mass on Monday afternoon and received her Risen Lord in the Eucharist.

Only fifteen of her sixty years as a professed religious were spent away from the Priory: three of these at SS. Peter and Paul in Warren, Ohio, one at Holy Mount in Cicero, and the remainder at St. Mary of Celle in Berwyn. Eighteen of her Priory years were spent first as teacher and librarian, then as Principal of Sacred Heart Academy. At the same time her duties also included being Treasurer of the Community. In 1946, she was appointed Sub-Prioress and on July 11, 1949, she was elected third Prioress of Sacred Heart.

Sister Aemilia was noted for her love of learning, her devotion to Mary, the Mother of God, her insistence on perfection even in the smallest details, and a delightful sense of humor.

During her term of office, a daughter branch was founded, consisting of a number of Sisters of Slovak descent. Their first Convent home was located at the convent housing the Sisters who taught at St. Michael's

school in Chicago, from whence they later moved to their own Convent Home of Our Lady of Sorrows in Oak Lawn. Having been requested to accept young ladies belonging to the Byzantine rite with the idea of eventually forming a community, Sister Aemilia followed through. This project became a reality in the Queen of Heaven Convent in Warren, Ohio, that now serves the people of Byzantine background in the Ohio and Pennsylvania regions.

Sister Aemilia was born Rose Shonka on March 13, 1898, daughter of Joseph and Mary Shonka. She entered the community in Lisle on September 8, 1926 and was professed on June, 1928. Sister celebrated the golden jubilee of her profession on September 8, 1978 and was just a little more than two months shy of celebrating the 60th anniversary.

Sister is survived by two brothers, Father Richard Shonka of St. Procopius Abbey, Lisle and Adolf Shonka of Knox, Indiana, and a sister Marie, oblate of St. Benedict, from the St. Scholastica Mission in Lisle. She has been preceded in death by her parents, two priest brothers, Fathers Aemilian and William, both monks of St. Procopius, and another brother, Frank.

Sister Aemilia was brought to the Priory on Wednesday afternoon, April 6, 1988, and was waked at a Vigil Service that evening at 6:30 p.m. in Sacred Heart Chapel. The Mass of Eternal Life was offered on Thursday afternoon, April 7, at 4:00 p.m. with interment in St. Scholastica Cemetery on the Priory grounds.

Please join us in praying for our Sister Aemilia Shonka.

Hlas
RESTAURANT & LOUNGE

ANNOUNCE
New Evening
Prices!

5734 W. Cermak Rd., Cicero

**SENIOR
CITIZENS
SPECIALS**
Homecooked
LUNCHES
\$4.20 ^{TILL} 4:30 P.M.
Sundays
10% OFF
TOTAL BILL

MONDAY THRU THURSDAY
DINNER AT LUNCH PRICES!

- Juicy Pork • Crispy Duck
- Tender Breaded Pork
- Golden Chicken • Beef
- Dishes • American Favorites
- Seafood

For Daily Specials
and Reservations
652-0795

Complete With Dessert
and All The Trimmings
For Approximately **\$4.50**

VOICE OF THE NATION

CHICAGO SYMPHONY ORCHESTRA

Conductor Klaus Tennstedt cancels first week

Klaus Tennstedt has been forced to cancel his first week of subscription concerts with the Chicago Symphony Orchestra April 7, 8, 9, and 12 on doctor's orders. He is recovering from tendonitis resulting from a backstage fall earlier this month in New York. Maestro Tennstedt has advised the Orchestra that he fully expects to conduct his second week of concerts scheduled for April 14, 15, 16, and 19.

Associate Conductor Kenneth Jean will replace Maestro Tennstedt for these concerts which include performances by pianist Vladimir Feltsman. The program will remain the same.

In addition to his Chicago position, which he has held since 1986, Mr. Jean is Music Director of the Florida Symphony Orchestra and Principal Guest Conductor of the Hong Kong Philharmonic. As Associate Conductor, he regularly conducts the Orchestra's youth concerts and serves on the conducting staff of the Civic Orchestra of Chicago.

- Thursday, April 7, 8:00 p.m. Chicago Symphony Orchestra
- Friday, April 8, 8:00 p.m. Kenneth Jean, Conductor
- Saturday, April 9, 8:00 p.m. Vladimir Feltsman, Piano
- Tuesday, April 12, 7:30 p.m. Blacher - Variations on a Theme of Paganini
- Prokofiev - Piano Concerto No. 2
- Dvořák - Symphony No. 9, From the New World

The Cleveland Society, Inc.

CHESTER MUTRYN HONORED

Edward F. Rybka, president of the Cleveland Society of Poles, presented Chester Mutryn with the prestigious „Cleveland Society Heritage Award” at the „Good Joe Banquet” held at Carrie Cirino's Ristorante. This is the highest honor bestowed by the Society to one of its members for fostering the cultural heritage of Poland and promoting the principles of American citizenship.

Chester Mutryn served as a past president of the Society. After a memorable career as a quarterback, he was inducted as a charter member in the Xavier Athletic Hall of Fame and the Cleveland Sports Hall of Fame. He also was nominated for the National Polish American Sports Hall of Fame at Orchard Lake, Michigan.

Dozens of congratulatory items were received. Ted Woznicki, banquet chairman, read personal messages from President Ronald Reagan and the President of Xavier University. Notre Dame Quarterback George Ratterman and football stars Dante Lavelle and Chet Adams expressed sincerest congratulations.

The society, founded in 1923, is composed of professional and businessmen of Polish descent.

NICARAGUA — THE REAL ISSUE

by Robert H. Rowland

On February 3, 219 congressmen voted against the aid bill for the Freedom Fighters; 211 voted for it.

In spite of the issues debated, the real issue, the most fundamental issue, was seldom mentioned.

The standing army of 600,000 troops controlling the citizens of Nicaragua and threatening their weaker neighbors is an issue of concern.

Soviet influence in Central America through a surrogate nation like Nicaragua is an issue of concern.

As in any war, the deaths of fighting men and civilians are a matter of concern. But more important than any other concern is a concern about what Americans and their elected representatives believe.

On July 4, 1776, 55 brave men of great conviction pledged their lives, their fortunes and their sacred honor to the Declaration of Independence.

They recognized that it sometimes became „necessary for one people to dissolve the political bands which connected them to another.” This was especially true when the other was a tyrant and „refused his assent to laws, the most wholesome and necessary for the public good.”

He „utterly neglected” to pass laws of „pressing importance.”

PŘEKLÁDÁM
z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.
Piště na adresu:
I. O. KOVÁŘ
P. O. Box 176
Riverside, IL. 60546
nebo volejte:
☎ (312) - 442 - 7115

„He dissolved representative houses repeatedly.”

„He obstructed the administration of justice.”

He made justices dependent upon his will alone.”

He sent swarms of officers to harass the people and eat out their substance.”

He „quartered large bodies of armed troops among us.”

These grievances are but a few in the list in our own Declaration of Independence. So are the grievances against the Sandinistas.

Conditions are worse in communist nations around the world. At least our founding fathers possessed their own hunting rifles when the battle started.

The real issue is, do we and our elected representatives believe that „all men are created equal and endowed by their creator with certain unalienable rights, that among these are life, liberty and the pursuit of happiness?” Have we forgotten what our heritage is all about?

Do the 219 American congressmen not believe that citizens of Nicaragua, Cuba, USSR, Eastern Europe, China, Vietnam, Cambodia, Laos and thirty other nations are created equal? Do they believe that only Americans should enjoy those unalienable rights?

While enjoying our freedoms, including the debate of aid for the Freedom Fighters, will we ignore the cries of the oppressed in the enslaved nations of the world?

If we do ignore their cries, we betray our own heritage. Why? Because we are the best, and often the only, hope for those who are denied even the most basic human rights.

Those 219 congressmen must blush every time they reflect upon our own Declaration of Independence.

(From National Program Letter March 1988)

March 21, 1988

Dear Friends:

In November of 1986, the Immigration Reform Act was passed by the United States Congress. For many people who had come to this country without proper documentation, it presents an opportunity to regularize their status. The time period for applying for legalization under this law ends on May 4, 1988.

I am appealing to all the people of the Archdiocese because our Church is an important point of linkage regarding legalization. A great majority of the people who are eligible to apply are members of our faith. Many of you know someone who could be eligible for the program. I urge those of you who are in need of legalization and meet the requirements of law to apply as soon as possible. I also ask those of you who know someone in your family or at work or in your community who could benefit from the program to join with me in encouraging that person to apply immediately. This may be their very last opportunity to take advantage of this law.

As the son of immigrant parents, I grew up with the precious dreams and opportunities that our country offers. I also know the fears and anxieties of a newcomer. I recognize the hesitation that so many have in coming forward to apply for legalization. Despite these concerns, I ask you to join with me to encourage the maximum number of applicants to apply before the May 4 deadline.

The signs for an extension or expansion of the law are not encouraging. However, I also want to assure you that I am committed to working to change the law so that it more closely reflects the intent of the legislation to regularize the status of those who have come here and now call our country home. I ask your support in these efforts as well.

With cordial good wishes, I remain
Sincerely yours in Christ,
Joseph Card. Bernardin
Archbishop of Chicago

Save, Invest and Insure Your Investments Right Where You Bank!

MidAmerica Federal

Savings and Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

- Cicero**
5900 W. Cermak
863-6700
- Riverside**
40 E. Burlington
442-9700
- Clarendon Hills**
55th & Holmes
325-7300
- LaGrange Park**
1921 E. 31st St.
579-1400
- Wheaton**
250 E. Roosevelt
653-4800
- Western Springs**
40 W. 47th St.
246-8990
- St. Charles**
2600 E. Main St.
377-2100
- Naperville**
1001 S. Washington
420-1001
- 9 E. Ogden Ave.
420-8000

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

- Main Bank**
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402
- Manor Branch**
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650
- ALL PHONES:**
484-0800